

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
FAKULTA PRÁVNICKÁ

DIPLOMOVÁ PRÁCE
OCHRANA VLASTNÍKA OCHRANNÉ ZNÁMKY
V OBCHODNĚPRÁVNÍCH VZTAZÍCH

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta právnická

Akademický rok: 2023/2024

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Adam KARCZUB**
Osobní číslo: **R19M0160P**
Studijní program: **M0421A220004 Právo a právní věda**
Téma práce: **Ochrana vlastníka ochranné známky v obchodněprávních vztazích**
Zadávací katedra: **Katedra obchodního práva**

Zásady pro vypracování

1. Úvod
2. Ochranná známka
3. Dispozice vlastníka s právy k ochranné známce
4. Ochrana vlastníka ochranné známky
5. Vymáhání ochrany práv vyplývajících z ochranné známky
6. Ochrana vlastníka ochranné známky na mezinárodní úrovni
7. Konflikt vlastníka ochranné známky, nositele obchodní firmy a vlastníka internetové domény
8. Závěr

Rozsah diplomové práce:

Rozsah grafických prací:

Forma zpracování diplomové práce: **tištěná/elektronická**

Seznam doporučené literatury:

- viz příloha

Vedoucí diplomové práce:

JUDr. Kateřina Burešová, Ph.D.

Fakulta elektrotechnická

Datum zadání diplomové práce:

27. března 2023

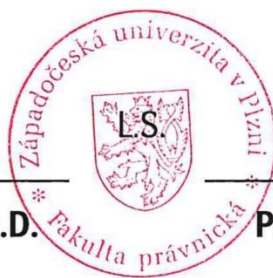
Termín odevzdání diplomové práce:

31. března 2024

JUDr. et PhDr. Stanislav Balík, Ph.D.
děkan

Prof. JUDr. Přemysl Raban, CSc.
vedoucí katedry

V Plzni dne 4. září 2023

Čestné prohlášení

Čestně prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma Ochrana vlastníka ochranné známky v obchodněprávních vztazích vypracoval samostatně, a to pouze za použití uvedených pramenů a literatury.

V Praze dne 20.3. 2024

_____

Adam Karczub

Poděkování

Rád bych touto cestou poděkoval své vedoucí diplomové práce, JUDr. Kateřině Burešové, PhD., za odborné vedení a vstřícnost. Současně bych rád poděkoval své rodině, blízkým přátelům a kolegům za podporu při sepisování této diplomové práce.

Obsah

1.	Úvod.....	1
2.	Ochranná známka.....	3
2.1.	Definice institutu ochranné známky.....	3
2.2.	Porovnání ochranné známky a dalších institutů průmyslového vlastnictví.....	5
2.3.	Funkce ochranné známky.....	11
2.4.	Druhy ochranných známek.....	13
2.5.	Historický vývoj institutu ochranné známky v českých zemích.....	24
2.6.	Aktuální vnitrostátní právní úprava ochranných známek.....	28
3.	Dispozice vlastníka s právy k ochranné známce.....	33
3.1.	Obecně o dispozici a převodu ochranné známky.....	33
3.2.	Převod práva užívat ochrannou známku na základě udělené licence.....	35
3.3.	Přechod práv k ochranné známce.....	38
3.4.	Ochranná známka jako předmět zástavního práva.....	39
4.	Ochrana vlastníka ochranné známky.....	41
4.1.	Obecně o ochraně vyplývající ze zapsané ochranné známky.....	41
4.2.	Vznik ochrany práv k ochranné známce.....	44
4.3.	Doba trvání ochrany práv k ochranné známce a obnova zápisu ochranné známky.....	49
4.4.	Zánik práv k ochranné známce.....	50
4.5.	Některé důvody odmítnutí právní ochrany přihlašovému označení.....	53
5.	Vymáhání ochrany práv vyplývajících z ochranné známky.....	57
5.1.	Vymáhání na základě zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví.....	58
5.2.	Zajištění předmětu důkazního prostředku a ochrana proti porušení práv k ochranné známce v rámci hospodářské soutěže.....	59
5.3.	Známkoprávní delikty a jejich trestání.....	60
6.	Ochrana vlastníka ochranné známky na mezinárodní úrovni.....	63
6.1.	Mezinárodní smlouvy v oblasti ochranných známek.....	63
6.2.	Známkoprávní ochrana v EU.....	66
7.	Konflikt vlastníka ochranné známky, nositele obchodní firmy a vlastníka internetové domény.....	70
7.1.	Konflikt práv vlastníka k ochranné známce a nositele obchodní firmy.....	70
7.2.	Konflikt práv vlastníka k ochranné známce s internetovou doménou.....	72
8.	Závěr.....	74

1. Úvod

Ochranné známky jsou právním institutem, se kterým, ačkoliv si to nemusíme nutně přímo uvědomovat, přicházíme do styku nespočetněkrát každý den. V zásadě každá seriózní osoba, která v rámci hospodářské soutěže v obchodním styku vyrábí, poskytuje či jinak na trh dodává určité výrobky či služby, většinou disponuje nějakou registrovanou ochrannou známkou, kterou tyto své výrobky či služby chrání pro případ neoprávněného užívání. Ochranné známky jsou právním institutem, které pro svého vlastníka přináší řadu výlučných práv, prostřednictvím kterých se tento může bránit jejímu případnému zneužití a zároveň se na takovém neoprávněném jednání hojit.

Institut ochranných známek je zároveň druhem průmyslového vlastnictví, jenž má na území české země zajímavou a bohatou historii, která ve svých prvopočátcích sahá až do středověku. Při vypracování této diplomové práce se tak její autor může opírat o širokou škálu aktuálních vnitrostátních, i mezinárodních právních předpisů, zejména pak ze zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách (dále jen „**zákon o ochranných známkách**“), ve znění zákona č. 286/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**novela zákona o ochranných známkách**“), ale rovněž řady historických pramenů, odborné právní literatury, odborných článků a studií ze známkoprávní oblasti.

K výběru tématu zaměřeného na oblast právní ochrany vyplývající z práv vlastníka registrované ochranné známky v rámci obchodního styku, autora této práce vedla zejména jeho aktuálnost, kdy označování produktů a služeb známými označeními je ze strany dnešní společnosti dobř velmi vyhledáváno, vyžadováno a představuje určitou statusovou hodnotu a společenské postavení. Rozšířenost a popularita daných označení sebou ovšem přináší i úskalí, kdy se na pověsti vyplývající z registrovaných ochranných známek a jejich vlastníků chce často i nelegálními prostředky parazitovat třetí strana.

Cílem této diplomové práce je shrnout klíčové poznatky a provést analýzu jednotlivých možností ochrany práv vyplývající vlastníku ze svého registrovaného

označení, k čemuž je však nutné tento druh průmyslových práv a dalších právních aspektů s tím spojených komplexně přiblížit.

V prvních částech diplomové práce se její autor bude zabývat rozbořem institutu ochranné známky jako celku, kdy bude v několika podkapitolách přiblíženy principy fungování národní ochranné známky dle českého právního řádu, včetně její legální definice, srovnání s jinými instituty průmyslového vlastnictví či jejich funkcí a druhů. Dále v krátkosti bude přiblížena i stručná historie známkoprávní úpravy na území českých zemí, včetně shrnutí aktuální právní úpravy a jednotlivých možností dispozice s právy k ochranné známce jejím vlastníkem.

Hlavní částí této diplomové práce pak bude představovat čtvrtá kapitola, která se zaměří na ochranu vyplývající z práv k ochranné známce v rámci obchodního styku v hospodářské soutěži. V této kapitole bude popsána ochrana vyplývající ze zapsané ochranné známky obecně, dále způsob jejího vzniku, doba jejího trvání a její zánik. V neposlední řadě se autor bude rovněž věnovat některým důvodům, pro které dle zákona o ochranných známkách dochází ze strany Úřadu průmyslového vlastnictví¹ k odmítnutí poskytnutí právní ochrany přihlašovanému označení. Na tuto kapitolu pak naváže pátá kapitola této diplomové práce, která pojme v souvislosti ochranou práv k ochranné známce způsoby jejího vymáhání ze strany oprávněné osoby, včetně přiblížení druhů známkoprávních deliktů.

Závěrem této diplomové práci bude čtenáři přiblížen mezinárodní prvek ochrany práv k mezinárodním druhům ochranných známek vyplývajících z pro Českou republiku závazných mezinárodních smluv, a dále příklady konfliktu ochranné známky s dalšími instituty, k nimž v rámci obchodního styku běžně dochází, včetně způsobu jejich řešení.

---

¹ Ústřední orgán státní správy České republiky, v jehož působnosti je ochrana průmyslového vlastnictví, zejména plní funkci patentového a známkového úřadu, se sídlem Antonína Čermáka 1057/2a, Praha, 160 68, Česko, IČO 48135097.

2. Ochranná známka

V první kapitole této diplomové práce je nutné vymezit si pojem ochranné známky, a to zejména za využití vnitrostátní právní úpravy vyplývající ze zákona o ochranných známkách, dále za pomoci definic uvedených v příslušných právních předpisech Evropské unie a případně dalších světových právních rádech, vzhledem k hojnosti a rozšířenosti tohoto právního institutu.

S pojmem ochranných známek se setkáváme zejména v oblastech soukromého práva, zejména práva občanského a obchodního, ale také v oblasti veřejného práva, primárně pak práva správního, ale i trestního. Ochranné známky jsou právním institutem, kterého nejčastěji využívají fyzické, právnické či podnikající fyzické osoby v obchodním styku v určité oblasti hospodářské soutěže a pro jimi vyráběné výrobky a nabízené služby právě ochrany vyplývající z registrace ochranné známky využívají.

2.1. Definice institutu ochranné známky

Až do roku 2018 se dle do tehdy platné legální definice vyplývající ze zákona o ochranných známkách za ochrannou známku považovalo jakékoli **označení schopné grafického rozlišení**. Mezi tato označení se řadila zejména slova, včetně osobních jmen, barvy, kresby, písmena, číslice, tvar výrobku nebo obal, pokud tato označení byla způsobilá odlišit výrobky nebo služby jedné osoby od výrobků nebo služeb jiné osoby.² Tato definice byla převzata přímo z tehdy aktuální Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kdy je tento pojem takto vymezen článkem 2.³

Z aktuálního znění zákona o ochranných známkách vyplývá, že nyní ochrannou známku může být již **jakékoli označení**, zejména slova, včetně osobních jmen, barvy, kresby, písmena, číslice, tvar výrobku nebo jeho obal nebo zvuky, pokud je takové označení způsobilé:

- a) odlišit výrobky a služby jedné osoby od výrobků nebo služeb jiné osoby, a

---

² § 1 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění před novelou z roku 2018.

³ Čl. 2 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (kodifikované znění) (Text s významem pro EHP), článek 2: *Označení, jenž mohou tvořit ochrannou známku*. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A32008L0095>

b) být vyjádřeno v rejstříku ochranných známek způsobem, který příslušným orgánům a veřejnosti umožňuje jasně a přesně určit předmět ochrany poskytnuté vlastníkově ochranné známky.⁴

Tato definice byla opět přímo převzata, a to ze čl. 3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436 ze dne 16. prosince 2015, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (přepřacované znění) (Text s významem pro EHP).

Z důvodové zprávy k zákonu o ochranných známkách vyplývá, že institut ochranných známek zpracovaný tímto zákonem poskytuje vlastníku ochranné známky garanci či zajištění, že jiná osoba nebude moci své výrobky či služby označovat stejným způsobem, a to na principu, že vlastník díky registraci ochranné známky disponuje výhradním oprávněním označovat své výrobky či služby ve znění dané ochranné známky. Rovněž dle důvodové zprávy k zákonu o ochranných známkách je v zájmu osob působících v obchodním styku na trhu konkrétních výrobků či služeb, aby spotřebitelé z okruhu široké veřejnosti neměli potíže při rozlišení výrobků či služeb poskytovaných touto osobou od výrobků či služeb nabízených konkurenty. Označení výrobků a služeb v podobě ochranné známky tak dává do rukou osob, které s těmito obchodují, nástroj, díky kterému si mohou spotřebitelé, resp. zákazníci, tato označení lehce zapamatovat.⁵

Terminus technicus „ochranná známka“ není pojmem, který by se napříč právními řádami světových zemí však užíval jednotně. Některé země v rámci svého vnitřního známkového práva užívají ekvivalent k českému pojmu, např. Spojené státy Americké – „*trademark*“ či „*TM*“, Spojené Království – „*trade mark*“, další státy pak ve svých právních řádech používají pojmy podobné, např. Spolková republika Německo – „*Warenzeichen (Marke)*“, Francouzská republika – „*la marque déposée*“ či Ruská federace – „*Товарный знак*“ [tovarnyj znak].⁶

---

⁴ § 1a zákona o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů

⁵ Vláda ČR. *Důvodová zpráva k zákonu č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), č. 441/2003 Dz.* Online. Dostupné z: <https://app.beck-online.cz/bo/chapterview-document.seam?documentId=oz5f6mrqgazv6nbugfpwi6q&groupIndex=0&rowIndex=0&refSource=search#>

⁶ HORÁČEK, Roman, Karel ČADA a Petr HAJN. *Práva k průmyslovému vlastnictví*. 3., doplněné a přepřacované vydání. V Praze: C.H. Beck, 2017. Academia iuris (C.H. Beck). ISBN 978-80-7400-655-5

Ačkoli je výše přiblížená právní věta § 1a zákona o ochranných známkách považována za pozitivní definici termínu ochranná známka, obecně je pozitivní definování předmětu práva v předpisech zabývajících se ochranou průmyslového vlastnictví poněkud vzácné. Právo patentové například vůbec pozitivně nedefinuje pojem vynález a pouze stanoví, které vynálezy se patentují. Je tedy nutné vyložit výše uvedené právní ustanovení zákona o ochranných známkách jako vymezení forem a v návaznosti na to i druhů označení způsobilých veřejnoprávní ochrany.⁷

Jak vyplývá ze znění pozitivní definice termínu ochranné známky, aby ochranná známka mohla existovat, musí být vždy spojena s konkrétními výrobky, pro které je registrována nebo službami, pod níž jsou tyto poskytovány. Z aktuálních právních úprav některých evropských států a také trendů a tendencím v rozhodovací praxi Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví⁸ si můžeme povšimnout, že vývoj v oblasti definování ochranné známky směřuje k rozšiřování legálního rozsahu znaků, které ochrannou známku tvoří. Odvolacím orgánem Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví např. byla přiznána ochrana ochranné známce, která však nebyla v rejstříku ochranných známek vyznačena způsobem, který by umožňoval její jasné a přesné určení, nýbrž se jednalo o ochrannou známku čichovou. Čichové ochranné známky však ani v současné praxi Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví nejsou zapisovány (podrobněji v kapitole 2.4. této diplomové práce).

2.2. Porovnání ochranné známky a dalších institutů průmyslového vlastnictví

Právo průmyslového vlastnictví lze definovat jako souhrn právních norem upravujících společenské vztahy vznikající z činnosti fyzických a právnických osob, jejichž výsledkem jsou nehmotné předměty a společenské vztahy vznikající při jejich uplatňování ve společnosti. Právo průmyslového vlastnictví je společně s autorským právem jedním z kategorií práva duševního vlastnictví. Jako takové je součástí práva soukromého, nicméně zahrnuje četné veřejnoprávní prvky. Samotný pojem duševního vlastnictví v sobě zahrnuje práva k předmětům

---

⁷ Tamtéž.

⁸ Ústřední orgán Evropské unie spravující práva k ochranným známkám a průmyslovým vzorům platným v celé EU, se sídlem Alicante ve Španělském království. Název je ekvivalentem anglického oficiálního názvu *European Union Intellectual Property Office*.

průmyslového vlastnictví a dále práva k ostatním předmětům duševního vlastnictví, které označujeme jako práva autorská a související.⁹

Duševním vlastnictvím se rozumí nehmotné statky využívané především v právních a ekonomických vztazích. Takové předměty většinou pocházejí z duševní tvůrčí činnosti fyzických osob nebo jsou výsledkem netvůrčí činnosti jak osob fyzických, tak právnických. Do průmyslového vlastnictví zařazujeme primárně vynálezy vznikající technickou činností, průmyslové vzory, užité vzory, topografie polovodičových prvků, označení původu, zeměpisná označení, a právě ochranné známky. Pro předměty průmyslového vlastnictví je charakteristické jejich hospodářské – průmyslové využití.¹⁰

2.2.1. Vynálezy¹¹

Právní úpravu vynálezů nalezneme v zákoně č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích. Ačkoli v tomto zákoně nenalezneme přímou definici pojmu vynález, obsahuje alespoň výčet podmínek, při jejichž splnění jsou vynálezy způsobilé ochrany dle zákona, a tudíž jim lze udělit patent. Rozdíl mezi vynálezem a patentem je ten, že vynález je většinou návodem k technickému řešení a jako takový je předmětem ochrany a patent je právní formou této ochrany.

Zmíněné podmínky, při jejichž splnění lze vynálezu připsat patentovou ochranu, jsou:

- 1) musí být nový;
- 2) musí být výsledkem vynálezecké činnosti; a
- 3) musí být průmyslově využitelný.

Aby byl vynález považován za nový, nesmí být součástí stavu techniky. Tím se rozumí veškeré informace, ke kterým byl přede dnem podání přihlášky vynálezu Úřadu průmyslového vlastnictví umožněn přístup veřejnosti, a to jakýmkoli způsobem. Za součást stavu techniky se považuje i obsah všech dříve podaných přihlášek vynálezů.

---

⁹ JAKL, Ladislav. *Úvod do systému právní ochrany průmyslového vlastnictví*. V Praze: Vysoká škola veřejné správy a mezinárodních vztahů, 2006. ISBN 8086855104.

¹⁰ Tamtéž

¹¹ ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ (bez data). *Vynálezy a patenty*. Online. Dostupné z: <https://upv.gov.cz/prumyslova-prava/vynalezy-patenty>

Podmínka, že vynález je výsledkem vynálezecké činnosti, je naplněna v případě, kdy vynález nevyplývá pro odborníka zřejmým způsobem ze stavu techniky.

Podmínka průmyslové využitelnosti je splněna tehdy, pokud lze vynález vyrábět nebo jinak využívat v průmyslu, zemědělství, službách či v jiných oblastech hospodářství.

Naopak jako vynálezy dle zákona o patentech nejsou považovány, a to i přes splnění výše uvedených podmínek patentovatelnosti, objevy, vědecké teorie, matematické metody, estetické výtvoř, plány, pravidla a způsoby vykonání duševní činnosti, hraní her nebo vykonávání obchodní činnosti, jakož i programy počítačů, podávání informací, způsoby chirurgického terapeutického ošetřování lidského nebo zvířecího těla a diagnostické metody používané na lidském a zvířecím těle.

Zákon o patentech rovněž stanoví tzv. výjimku z patentovatelnosti. Ta v praxi znamená popis druhů vynálezů, na které patent nelze udělit, například pro rozpor jejich využití s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy.

2.2.2. Užitné vzory¹²

Právní úpravu užitných vzorů nalezneme v zákoně č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech, v platném znění. Svou povahou jsou velmi podobné vynálezům, čemuž odpovídá i daná právní úprava, která je založena na obdobných principech právní ochrany vynálezů. Zákon o užitných vzorech nám opět udává podmínky, při jejichž splnění lze chránit užitný vzor.

Aby byla technickému řešení udělena ochrana vyplývající z užitného vzoru, musí takové řešení:

- 1) být nové;
- 2) přesahovat rámec pouhé odborné dovednosti;
- 3) být průmyslově využitelné.

Technické řešení je nové, není-li stejně jako vynález, součástí techniky. Stavem techniky jsou opět veškeré informace, ke kterým byl přede dnem podání

---

¹² ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ (bez data). *Užitné vzory*. Online. Dostupné z: <https://upv.gov.cz/prumyslova-prava/uzitne-vzory>

příhlášky užitého vzoru Úřadu průmyslového vlastnictví umožněn přístup veřejnosti, a to jakýmkoli způsobem.

Přesah rámce pouhé odborné dovednosti značí primární rozdíl mezi užitém vzorem a patentem. Na užité vzory jsou kladeny podstatně nižší nároky co se týče inovativnosti. Zatímco u technického řešení, které má požívat ochrany vyplývající z užitého vzoru stačí, aby pouze přesahoval pouhý rámec odborné dovednosti, vynálezy musí být výsledkem vynálezecké činnosti.

Podmínka průmyslové využitelnosti je splněna tehdy, pokud lze užité vzor stejně jako vynález vyrábět nebo jinak využívat v průmyslu, zemědělství, službách či v jiných oblastech hospodářství.

Naopak jako užité vzory dle zákona o užitéch vzorech nejsou považovány objevy, vědecké teorie a matematické metody, pouhé vnější úpravy výrobků, plány, pravidla a způsoby vykonávání duševní činnosti, programy počítačů a pouhé uvedení informace. Užitém vzorem rovněž nelze chránit například taková technická řešení, která jsou v rozporu s obecnými zájmy, zejména zásadami lidskosti a veřejné morálky.

2.2.3. Průmyslový vzor¹³

Právní úpravu průmyslových vzorů nalezneme v zákoně č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů.

Průmyslový vzor představuje vnější vzhled výrobku nebo jeho části, který se projevuje zejména prostřednictvím rysů jako jsou linie, obrysy, barvy, tvary, struktury nebo použité materiály, včetně jejich dekorací. Za výrobek se považuje libovolný průmyslově či ručně vyrobený předmět, včetně komponentů určených pro montáž do jednoho celku, obalů, vzhledových úprav, grafických symbolů a typografických znaků.

Průmyslový vzor nespočívá ve vynálezecké činnosti či technickém řešení, ale slouží k vizuálnímu odlišení jednotlivých výrobků, tedy se zaměřuje na jejich designovou stránku. Příkladem průmyslového vzoru může být uveden například světelné vybavení automobilů značky Škoda Auto.

---

¹³ ÚŘAD PRŮMYSLVÉHO VLASTNICTVÍ (bez data). *Průmyslové vzory*. Online. Dostupné z: <https://upv.gov.cz/prumyslova-prava/prumyslove-vzory>

Na rozdíl od patentů a užitných vzorů, k zápisu průmyslových vzorů do rejstříku průmyslových vzorů vedeného Úřadem průmyslového vlastnictví postačí splnění dvou podmínek, a to novosti a individuální povahy.

Za nový se považuje takový průmyslový vzor, který nebyl přede dnem podání přihlášky nebo přede dnem vzniku práva přednosti shodně zpřístupněn veřejnosti. Podmínku individuální povahy průmyslový vzor splňuje tehdy, vyvolává-li u informovaného uživatele celkový dojem, že není zaměnitelný s jiným průmyslovým vzorem. Úřad průmyslového vlastnictví do rejstříku nezapiše takový průmyslový vzor, který se přičí dobrým mravům a zásadám veřejného pořádku či v rejstříku je již zapsán shodný průmyslový vzor s dřívějším právem přednosti.

2.2.4. Topografie polovodičových článků¹⁴

Právní úprava ochrany topografií polovodičových výrobků je upravena zákonem č. 529/1991 Sb., o ochraně topografií polovodičových výrobků.

Topografií polovodičového výrobku se rozumí série vzájemně propojených zobrazení, které zachycují trvalé uspořádání vrstev, jež tvoří daný polovodičový výrobek. Každé zobrazení znázorňuje vzor jedné vrstvy nebo její části, případně povrch v různých fázích výroby či jeho segmenty.

2.2.5. Označení původu a zeměpisná označení¹⁵

Jak již bylo nastíněno v předchozích článcích, výrobky a služby lze vedle ochranné známky označovat také označením původu a zeměpisného označení.

Za označení původu výrobku se považuje název určité oblasti, místa nebo země používaný k označení zboží, jestliže zboží pochází z tohoto území, kvalita nebo vlastnosti tohoto zboží jsou výlučně nebo převážně dány zvláštním zeměpisným prostředím s jeho charakteristickými přírodními a lidskými faktory, a výroba, zpracování a příprava takového zboží probíhá ve vymezeném území.

Zeměpisné označení pak spočívá v označení zboží určitým názvem území, jestliže zboží pochází z tohoto území, má určitou kvalitu, pověst nebo jiné

---

¹⁴ ÚŘAD PRŮMYSLVÉHO VLASTNICTVÍ (bez data). *Topografie polovodičových výrobků*. Online. Dostupné z: <https://upv.gov.cz/prumyslova-prava/topografie-polovodicovych-vyrobku>

¹⁵ ÚŘAD PRŮMYSLVÉHO VLASTNICTVÍ (bez data). *Označení původu / Zeměpisná označení*. Online. Dostupné z: <https://upv.gov.cz/prumyslova-prava/oznaceni-puvodu-zemepisna-oznaceni>

vlastnosti, které lze přičíst tomuto zeměpisnému původu, a výroba anebo zpracování tohoto zboží probíhá na daném území.

Primární právní úpravu upravující označení původu a zeměpisná označení je zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení. Kromě uvedeného zákona jsou označení původu a zeměpisná označení chráněna také zákonem č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele a zákonem č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

2.2.6. Ochranná známka v systému práva průmyslového vlastnictví¹⁶

Ochranné známky spadají rovněž do kategorie průmyslových práv a jsou zařazeny do tzv. skupiny práv na označení. Kromě ochranných známek do skupiny práv na označení dále spadají výše uvedená zeměpisná označení a označení původu, a dále označení obchodní firmy, jména fyzických osob, názvy právnických osob, doménová jména, logotypy či názvy autorských děl.

Práva na označení se tak mohou týkat buďto určitého předmětu, jako je výrobek či služba, nebo určitého subjektu, jako je fyzická či právnická osoba. V tomto ohledu tak lze označení dále dělit na objektová a subjektová. Dalším způsobem, jak práva na označení v systému průmyslových práv dělit, je dle povahy, a to na absolutní či relativní, a majetkovou či osobnostní.

Mezi práva na označení s majetkovou absolutní povahou působící *erga omnes* řadíme:

- a) právo obchodní firmy;
- b) práva k označení původu a zeměpisných označení;
- c) práva k zaručeným tradičním specialitám ve smyslu čl. 18 odst. 2 nařízení EPR 1151/2012¹⁷;
- d) práva k ochranným známkám; a
- e) práva k názvu právnické osoby.

---

¹⁶ K O U K A L, P., C H A R V Á T, R., H E J D O V Á, S., Č E R N Ý, M. *Zákon o ochranných známkách: Komentář*. Wolters Kluwer. ISSN 2336-517X. Online. Dostupné z: www.aspi.cz

¹⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin.

Mezi práva na označení s osobnostní absolutní povahou patří právě ochrana jména fyzické osoby. Kombinované ochrany vyplývající z povahy absolutní majetkové i osobnostní požívá autorské dílo.

Na principu relativních majetkových práv působících inter partes je pak postavena nekalosoutěžní ochrana označení, v rámci které je možné chránit zejména jméno osoby, zvláštní označení závodu, zvláštní označení výrobku, doménová jména a nezapsaná označení ve smyslu § 2981 občanského zákoníku.

Ochranné známky jsou v rámci práv na označení považovány za objektová označení se subjektovou relací, jelikož slouží k odlišení různých výrobků a služeb (objektová stránka) od různých výrobců a poskytovatelů (subjektivní stránka). Ochranných známek se týkají absolutní majetková práva, jako je právo vyplývající z registrace ochranné známky, právo získané z obecně známé ochranné známky a právo zástavní. Ochranné známky mohou být také předmětem relativních majetkových práv, jako jsou závazky z licenčních či franšízových smluv. Osobnostní práva se na ochranné známky nevztahují.

2.3. Funkce ochranné známky

Jak již bylo nastíněno v úvodu této kapitoly, význam ochranné známky spočívá zejména v prezentaci výrobků a služeb na příslušném trhu, kdy cílem registrace ochranné známky je zavedené značky a její dostání do co nejširšího povědomí potenciálních zákazníků. Obecně platí, že čím je ochranná známka známější, tím více se promítá do ceny výrobků či služeb, které označuje.¹⁸ O tomto svědčí i skutečnost, že každým rokem stoupá počet podaných přihlášek k registraci ochranných známek a tím i počet samotných registrací. Vysoký počet přihlášek zároveň promítá snahu podnikatelů uvést na trh své výrobky či služby s označením, které již požívá ochranu vyplývající z registrované ochranné známky, čímž jsou tyto osoby do budoucna zajištěné proti eventuální nekalé soutěži ze strany konkurenčních subjektů, ať již parazitováním na pověsti či jiným případným zneužitím.¹⁹

Primární funkcí ochranných známek je funkce identifikační. Tato funkce slouží k odlišení výrobků a služeb stejného druhu pocházejících od různých

---

¹⁸ Např. limonáda s kolovou příchutí prodávaná pod značkou Coca-cola je prodávána za několikanásobně vyšší cenu než obdobný nápoj s názvem, který není na trhu zvláště známý.

¹⁹ SLOVÁKOVÁ, Z. *Průmyslové vlastnictví* (studijní texty). 2, doplněné a rozšířené vydání. Praha: LexisNexis CZ, 2006, ISBN: 80-86920-08-9

výrobců a poskytovatelů služeb. Tím se jednak usnadňuje výběr spotřebitelům a odběratelům, zároveň je jim dána garance, že pod takto registrovaným označením bude na trhu uvedené pouze zboží se stejnými vlastnostmi a kvalitou. Ochranná známka dále může odkazovat na původ, a to zejména když je v rámci registrovaného označení připojen i název místa, ze kterého tento výrobek či služba pochází.²⁰

Další z funkcí, o které u ochranných známek můžeme hovořit, je funkce soutěžní. Tuto funkci je možné pozorovat zejména při podnikatelské činnosti, kdy ochranná známka plní funkci nástroje sloužícího k získání a udržení soutěžní neboli konkurenční pozice vůči obdobně působícím subjektům na trhu. V rámci soutěže tak výhodu před ostatními získává ten vlastník ochranné známky, který není pro spotřebitele anonymní a jeho nabízené služby či výrobky se vyznačují vysokým standardem a kvalitou. Pokud jsou tyto služby a výrobky ze strany spotřebitele spojovány s vysokou kvalitou, získávají tím automaticky výhodu oproti konkurenci, jejíž výrobky nebo služby sice mají stejnou kvalitu, ale chybí jim osobitost a známost v očích zákazníka. Ochranná známka se tak stává účinným nástrojem propagace a budování povědomí, jelikož trvale identifikuje určité služby daného poskytovatele nebo zboží daného výrobce. Tím jsou vhodně vytvořené podmínky pro poptávku nejen po konkrétních výrobcích nebo službách, ale také po dalším zboží či službách spjatých s touto ochrannou známkou.²¹

Se soutěžní funkcí je dále spojena funkce propagační, neboť aby se výrobek či služba dostala do povědomí spotřebitelů, musí poskytovatel či výrobce vhodně zvolit reklamu a hlavně dobře zapamatovatelné, krátké a jinak nápadité a osobité označení. Samotná propagace konkrétního označení pak může být uskutečněna různými způsoby, ať již tradičně prostřednictvím televize či tisku, tak např. za využití sociálních sítí, kde lze velmi snadně a zejména výhodně rozšířit dané označení, potažmo výrobek či službu, mezi obrovský počet příjemců reklamního sdělení.²²

---

²⁰ Např. u obrazové ochranné známky vyobrazující logo automobilové značky Porsche je v jejím rámci uvedeno Stuttgart odkazující na původ této automobilky, jež byla založena a její sídlo se do dnes nachází v hlavní městě Německé spolkové země Bádensko-Württembersko.

²¹ SLOVÁKOVÁ, Z. *Průmyslové vlastnictví* (studijní texty). 2, doplněné a rozšířené vydání. Praha: LexisNexis CZ, 2006, ISBN: 80-86920-08-9

²² Tamtéž

Jakmile ochranná známka nabude určité reputace jména, se kterým je dále spjata kvalita výrobků či služeb nabízených pod takovým označením, získává ochranná známka rovněž funkci garanční. Garanční funkce se projevuje tak, že patřičná ochranná známka slouží jako garant určité míry standardů, kvality a dalších vlastností nabízených služeb a výrobků daného poskytovatele či výrobce.²³

Další funkcí, jež je nepochybně spjata s ochrannou známkou, je funkce ochranná. Tato funkce je charakteristická pro všechna průmyslová práva a vyjadřuje to, že výrobek či služba uvedená na trh určitým výrobcem bude označena právě příslušnou ochrannou známkou. Tato funkce na jedné straně omezuje riziko nekalosoutěžních tendencí ze strany konkurence a na druhé straně posiluje právní jistotu výrobců či poskytovatelů, jelikož výlučně jen vlastník ochranné známky má právo používat ji k označení svých vlastních produktů a služeb.²⁴

V rovině funkcí ochranných známek se dále můžeme bavit o funkci certifikační, která plní svůj význam především při dohledu nad užíváním kolektivní ochranné známky jejím vlastníkem, kterým je v takovém případě sdružení a dále o funkci stimulační, která se projevuje zvyšováním motivace vlastníka, aby udržoval vlastnosti zboží a služeb označených jím vlastněnými ochrannými známkami v požadované kvalitě a standardu očekávaném ze strany spotřebitelů.²⁵

2.4. Druhy ochranných známek

Jednotlivé druhy ochranných známek jsou identifikovatelné z přílohy č. 1 k zákonu o ochranných známkách *Druhy ochranných známek a způsob jejich vyjádření*. Druhy ochranných známek je možné dále ověřit dle výčtu uvedeného na webových stránkách Úřadu průmyslového vlastnictví nebo Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví.²⁶ Dle přílohy č. 1 k zákonu o ochranných známkách rozlišujeme deset základních typů ochranných známek a jedenáctý typ, který

---

²³ JEHORAM, C., NISPEN, C., HUYDECOPER, T. *European trademark law: community trademark law and harmonized national trademark law*. Austin: Wolters Kluwer, 2010. ISBN: 9041131574

²⁴ Tamtéž

²⁵ Tamtéž

²⁶ Dostupné z: <https://www.euipo.europa.eu/cs>

můžeme označit za vyplňující, ten totiž vymezuje jakékoli jiné druhy ochranných známek vyjma druhů uvedených v příloze.

2.4.1. Slovní ochranná známka²⁷

První druhem ochranné známky vymezeným přílohou č. 1 k zákonu o ochranných známkách je ochranná známka slovní. Ta je dle přílohy tvořena výlučně slovy nebo písmeny v latině, arabskými číslicemi nebo římskými číslicemi, dalšími obvyklými typografickými znaky nebo jejich kombinací. Tento druh ochranných známek se vyjadřuje předložením reprodukce označení s obvyklým písmem a v obvyklém rozvržení bez jakýchkoli grafických prvků nebo barev. Slovně označená ochranná známka by měla být vyjádřena unikátně, stručně, srozumitelně a jasně. Nejen pro slovní ochranné známky je klíčovým faktorem schopnost rozlišení, tedy rozlišovací způsobilost, ta však nesmí mít popisný charakter vůči přihlašovaným výrobkům a službám. Nesmírně důležité je rovněž zabývat se dostatečně i významem navrhovaného slovního označení, neboť ze zápisu jsou vyloučeny termíny, které odporují dobrým mravům a veřejnému pořádku.

Jako slovní ochranné známky mohou být rovněž registrovány i slogany. V takových případech bude opět hrát roli rozlišovací způsobilost, jelikož obecná a popisná označení, např. „*jednička na trhu s nemovitostmi*“, registrovat jako ochrannou známku nelze. Snad nejpobulárnějším a rovněž velmi originálním příkladem je slovní ochranná známka vlastněná společností Kofola ČeskoSlovensko a.s., číslo přihlášky 186004, číslo zápisu 256165, ve znění „*Když ji miluješ není co řešit*“²⁸. Dalším velmi známým příkladem je slovní ochranná známka vlastněná společností Škoda Auto a.s., číslo přihlášky 490799, číslo zápisu 324214, ve znění „*SIMPLY CLEVER*“²⁹. Slogany tvořící slovní ochranné známky v praxi rovněž mohou být vyjádřeny společnou kombinací hlavního označení, např. názvu přihlašujícího vlastníka či výrobku, který často tvoří i samostatnou ochrannou známku, a právě přidaného sloganového označení. Velmi známým příkladem takové ochranné známky je slovní ochranná známka vlastněná

²⁷ HORÁČEK, Roman, Karel ČADA a Petr HAJN. *Práva k průmyslovému vlastnictví*. 3., doplněné a přepracované vydání. V Praze: C.H. Beck, 2017. Academia iuris (C.H. Beck). ISBN 978-80-7400-655-5

²⁸ ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ (bez data). *Databáze ochranných známek*. Detail: O-186004. Online. Dostupné z: <https://isdv.upv.gov.cz/webapp!/resdb.oza.frm>

²⁹ ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ (bez data). *Databáze ochranných známek*. Detail: O-490799. Online. Dostupné z: <https://isdv.upv.gov.cz/webapp!/resdb.oza.frm>

společností Plzeňský Prazdroj, a.s., číslo přihlášky 445382, číslo zápisu 290866, ve znění „*Život je hořký. Bohudík. Radegast.*“³⁰, kdy jako slovní ochranná známka je rovněž registrována i původní značka „*Radegast*“, číslo přihlášky 52772, číslo zápisu 165306³¹.

2.4.2. Obrazová ochranná známka³²

Druhým druhem ochranné známky dle přílohy č. 1 k zákonu o ochranných známkách je ochranná známka obrazová. Obrazová je nejstarším a rovněž nejrozšířenějším typem ochranné známky a tvoří ji zejména obrázky, neobvyklé znaky, styly nebo rozvržení, grafické prvky nebo barva. Jako obrazové se rovněž vnímají takové ochranné známky, jež jsou tvořeny výlučně obrazovými prvky nebo kombinací slovních a obrazových prvků. Obrazové ochranné známky se vyjadřují předložením reprodukce označení, o jehož zápis se žádá, znázorňující veškeré její prvky a případně také barvy.

Při registraci obrazové ochranné známky je nutné pamatovat na její jednoduchou zapamatovatelnost a vizuální odlišnost od ostatních značek na trhu. Vizuální označení musí rovněž být sto udržet si svou čitelnost a jasnost i při změně velikosti tak, aby neztratilo svou identitu. Při vytváření obrazového symbolu by měl přihlašovatel zohlednit, že tento symbol bude používán na různých typech materiálů, aby nedošlo k deformaci původního záměru či účelu značky. Pro přihlášku obrazové ochranné známky je vyžadováno, aby byla doplněna o vizuální vyobrazení, které je elektronicky předkládáno jako příloha, a to ve formátu GIF nebo JPEG; soubory typu PNG či PDF Úřad průmyslového vlastnictví neakceptuje. Při registrování obrazové ochranné známky dále platí, že lze přihlásit pouze jeden obrázek v rámci konkrétní přihlášky a pokud by bylo předloženo obrázků více, je přihlašovatel vyzván, aby vybral ten, který má být pro dané výrobky a služby registrován.

---

³⁰ ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ (bez data). *Databáze ochranných známek*. Detail: O-445382. Online. Dostupné z: <https://isdv.upv.gov.cz/webapp/!resdb.oza.frm>

³¹ ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ (bez data). *Databáze ochranných známek*. Detail: O-52772. Online. Dostupné z: <https://isdv.upv.gov.cz/webapp/!resdb.oza.frm>

³² HORÁČEK, Roman, Karel ČADA a Petr HAJN. *Práva k průmyslovému vlastnictví*. 3., doplněné a přepracované vydání. V Praze: C.H. Beck, 2017. Academia iuris (C.H. Beck). ISBN 978-80-7400-655-5

**Obrázek č. 1 – ochranná známka, číslo přihlášky 18113121, vlastněná
Dr. Ing. h.c. F. Porsche Aktiengesellschaft³³**

Výše uvedená ochranná známka je přihlášena v odstínech černé a bílé, díky čemuž požívá právní ochrany pro veškeré barevné varianty vyplývající z tohoto obrazového označení. V případě registrace jediné barevné kombinace požívá právní ochrany právě jen tato konkrétní varianta obrazové ochranné známky. Tak je tomu např. u níže uvedené ochranné známky.

**Obrázek č. 2 – ochranná známka, barevná, číslo zápisu 459707,
vlastněná rovněž Dr. Ing. h.c. F. Porsche Aktiengesellschaft³⁴**

³³ ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ (bez data). *Databáze ochranných známek*. Detail: EUIPO 18113121. Online. Dostupné z: <https://isdv.upv.gov.cz/webapp/!resdb.oza.frm>

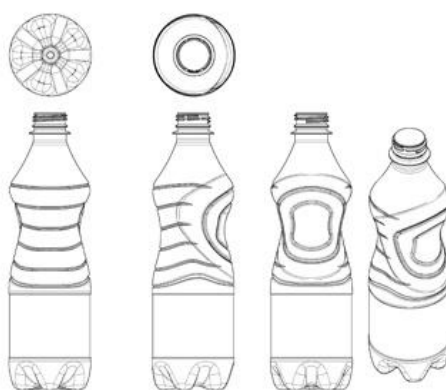
³⁴ ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ (bez data). *Databáze ochranných známek*. Detail: WIPO-CZ 459707. Online. Dostupné z: <https://isdv.upv.gov.cz/webapp/!resdb.oza.frm>

2.4.3. Prostorová ochranná známka³⁵

Třetím druhem ochranných známek dle přílohy č. 1 k zákonu o ochranných známkách je ochranná známka prostorová. Tato ochranná známka je tvořena nebo doplněna trojrozměrným tvarem znázorňujícím nádoby, obal, samotný výrobek nebo jeho ztvárnění. Prostorová ochranná známka se dále vyjadřuje prostřednictvím reprodukce tvaru, zahrnující i obrazy vytvořené počítačem, nebo fotografické reprodukce. Grafická nebo fotografická reprodukce může rovněž zahrnovat různé náhledy.

Ačkoli je prostorová ochranná známka tvořena zejména tvarem, z § 4 písm. e) zákona o ochranných známkách vyplývá, že se do rejstříku ochranných známek nezapíše označení, které je tvořeno výlučně tvarem. K úspěšné registraci prostorové ochranné známky tak bude nezbytné, aby registrovaný tvar byl jedinečný, obsahoval další charakteristické prvky a disponoval již zmíněnou rozlišovací způsobilostí. Přihláška k registraci prostorové ochranné známky musí obsahovat přílohu obrázku, na němž je registrovaný tvar vyobrazen. Příloha, resp. obrázek musí být opět dodán ve formátu JPEG či GIF a může se jednat jak o fotografickou reprodukci, tak digitální reprodukci vytvořenou počítačem. Podstatné je, aby byl náležitě znázorněn trojrozměrný tvar.

Obrázek č. 3 – prostorová ochranná známka, číslo přihlášky 566568, číslo zápisu 384051, vlastněná společností Coca-Cola Česká Republika s.r.o.³⁶

³⁵ BENEŠ, Marek, Karel ČADA, Zuzana de KORVER, Ladislav JAKL a Peter VOJČÍK. *Práva k duševnímu vlastnictví a jejich uplatňování*. Praha: Metropolitan University Prague Press, 2016. ISBN 978-80-87956-29-8

³⁶ ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ (bez data). *Databáze ochranných známek*. Detail: O-566568. Online. Dostupné z: <https://isdv.upv.gov.cz/webapp/!resdb.oza.frm>

Výše uvedená prostorová ochranná známka znázorňuje registrovaný trojrozměrný tvar prostřednictvím počítačové digitální reprodukce.

Obrázek č. 4 – prostorová ochranná známka, číslo přihlášky 533811, číslo zápisu 363840, vlastněná společností Thun 1794 a.s.³⁷

Na rozdíl od prostorové ochranné známky vyobrazené na obrázku č. 3, tato prostorová ochranná známka znázorňuje registrovaný trojrozměrný tvar fotografickou reprodukcí.

2.4.4. Poziční ochranná známka³⁸

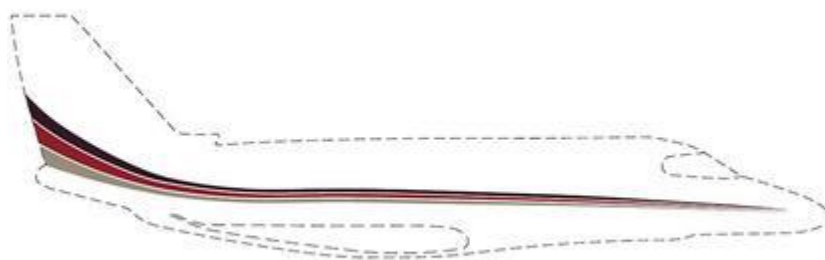
Čtvrtým druhem ochranných známek dle přílohy č. 1 k zákonu o ochranných známkách je ochranná známka poziční. Tento druh ochranné známky je tvořen zvláštním způsobem, jakým je ochranná známka na výrobku umístěna nebo jakým je k němu připevněna. Poziční ochranná známka je poté vyjádřena předložením reprodukce, jež náležitě určuje pozici ochranné známky a její velikost nebo proporce u příslušných výrobků. Prvky výrobku, které netvoří součást předmětu zápisu, se vizuálně označí nejlépe přerušovanými nebo tečkovanými čarami. Vyjádření reprodukce dále může být doplněno podrobným popisem, který upřesní, jakým způsobem je ochranná známka k výrobku připevněna.

³⁷ ÚŘAD PRŮMYSLŮVÉHO VLASTNICTVÍ (bez data). *Databáze ochranných známek*. Detail: O-533811. Online. Dostupné z: <https://isdv.upv.gov.cz/webapp/!resdb.oza.firm>

³⁸ Odstavec 4. přílohy č. 1 k zákonu o ochranných známkách

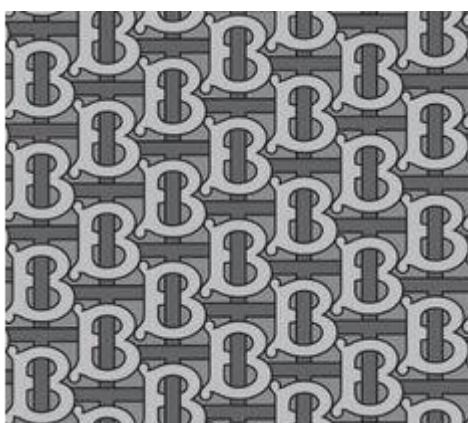
**Obrázek č. 5 – poziční ochranná známka, číslo přihlášky 18912253,
vlastněná společností NetJets, Inc.³⁹**

2.4.5. Ochranná známka se vzorem⁴⁰

Pátým druhem ochranných známek dle přílohy č.1 k zákonu o ochranných známkách je ochranná známka se vzorem. Tato ochranná známka je tvořena výlučně sadou prvků, které se pravidelně opakují. Ochranná známka se vzorem se vyjadřuje předložením reprodukce znázorňující opakující se vzor. Vyjádření ochranné známky se vzorem může být dále doplněno popisem, který podrobně uvádí, jakým způsobem se tyto prvky opakují. Příloha s vyjádřením ochranné známky se vzorem, se podává při registraci takové ochranné známky opět ve formě GIF či JPEG.

**Obrázek č. 6 – ochranná známka se vzorem, číslo přihlášky 17993141,
vlastněná společností BURBERRY LIMITED⁴¹**

³⁹ ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ (bez data). *Databáze ochranných známek*. Detail: EUIPO 18912253. Online. Dostupné z: <https://isdv.upv.gov.cz/webapp/!resdb.oza.frm>

⁴⁰ Odstavec 5, přílohy č. 1 k zákonu o ochranných známkách

⁴¹ ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ (bez data). *Databáze ochranných známek*. Detail: EUIPO 17993141. Online. Dostupné z: <https://isdv.upv.gov.cz/webapp/!resdb.oza.frm>

2.4.6. Barevná ochranná známka⁴²

Šestým druhem ochranných známek dle přílohy č. 1 k zákonu o ochranných známkách je ochranná známka barevná. Tato ochranná známka je tvořena výlučně barvou bez obrysů nebo výlučně barevnou kombinací bez obrysů. Barevná ochranná známka má dvě formy vyjádření, a to buď prostřednictvím reprodukce barvy a jejím označením prostřednictvím odkazu na všeobecně uznávaný kód barvy, nebo reprodukcí znázorňující uspořádání barevné kombinace jednotným a předem stanoveným způsobem a označením těchto barev prostřednictvím odkazu na všeobecně uznávaný kód barvy. K barevné ochranné známce lze rovněž připojit popis uvádějící systematické uspořádání barev.

**Obrázek č. 7 – barevná ochranná známka, číslo přihlášky 520137,
číslo zápisu 357967, vlastněná společností SANOFI⁴³**

Proces registrace a zápisu barevné ochranné známky je o dost sofistikovanější než zápis např. slovní ochranné známky, a to zejména z důvodu, že je v každém individuálním případě potřeba dokládat doklad o rozlišovací způsobilosti. V případech zápisu barevné ochranné známky postupuje Úřad průmyslového vlastnictví se zvláštní opatrností vzhledem k případnému narušení hospodářské soutěže. Jakmile by totiž došlo k zápisu barevné ochranné známky pro určitý výčet výrobků či služeb bez dostatečné odlišovací způsobilosti, znamenalo by to nemožnost konkurenčních subjektů odlišných od vlastníka takové ochranné známky používat dané barvy pro své výrobky či služby. O složitosti registračního procesu barevných ochranných známek svědčí i skutečnost, že k lednu 2024 bylo v databázi ochranných známek spravované Úřadem průmyslového vlastnictví registrováno pouze sedm platných barevných ochranných známek. Dle informací dostupných z této databáze dále vyplývá, že

⁴² Odstavec 6. přílohy č. 1 k zákonu o ochranných známkách

⁴³ ÚŘAD PRŮMYSLUVÉHO VLASTNICTVÍ (bez data). *Databáze ochranných známek*. Detail: O-520137. Online. Dostupné z: <https://isdv.upv.gov.cz/webapp/!resdb.oza.frm>

negativně ukončených pokusů o registraci barevné ochranné známky bylo téměř třicet.

Výše uvedená ochranná známka vyobrazená na obrázku č. 7 je vlastněná společností SANOFI, je tvořena barvou odstín PANTONE 225C, registrovaná pro položku léky na zmírnění bolesti (barva je charakteristická pro přípravek proti bolesti a zánětu s názvem Ibalgin, vyráběný právě společností SANOFI). Ani registrace této ochranné známky se však neobešla bez komplikací. Z databáze ochranných známek spravované Úřadem průmyslového vlastnictví si lze povšimnout, že v rámci procesu registrace byly odstraňovány vady přihlášky, vícekrát došlo k prodlužování registrační lhůty a doklad o rozlišovací způsobilosti byl v řízení předkládán dokonce dvakrát. Celkový proces registrace od podání přihlášky po zveřejnění zápisu tak trval bezmála dva roky. Pro srovnání běžný proces registrace slovní ochranné známky za předpokladu ničím nenarušeného průběhu trvá nanejvýš šest měsíců.

2.4.7. Zvuková ochranná známka⁴⁴

Sedmým druhem ochranných známek dle přílohy č. 1 k zákonu o ochranných známkách je ochranná známka zvuková. Taková ochranná známka je tvořena výlučně zvukem nebo kombinací zvuků. Zvuková ochranná známka se vyjadřuje předložením audionahrávky reprodukcující zvuk ve formátu MP3 nebo přesným zachycením zvuku v notovém zápisu ve formátu JPEG.

Aktuálně jedinou zvukovou ochrannou známkou zapsanou v databázi ochranných známek spravované Úřadem průmyslového vlastnictví pro území České republiky je ochranná známka, číslo přihlášky 585637, číslo zápisu 398803, vlastněná společností Škoda Auto a.s.⁴⁵.

2.4.8. Pohybová ochranná známka⁴⁶

Osmým druhem ochranných známek dle přílohy č. 1 k zákonu o ochranných známkách je ochranná známka pohybová. Taková ochranná známka je tvořena nebo doplněna pohybem nebo změnou pozice prvků na ochranné známce. Pohybová ochranná známka se vyjadřuje prostřednictvím videonahrávky

---

⁴⁴ Odstavec 7. přílohy č. 1 k zákonu o ochranných známkách.

⁴⁵ ÚŘAD PRŮMYSLUVÉHO VLASTNICTVÍ (bez data). *Databáze ochranných známek*. Detail: O-585637. Online. Dostupné z: <https://isdv.upv.gov.cz/webapp/resdb.oza.frm>

⁴⁶ Odstavec 8. přílohy č. 1 k zákonu o ochranných známkách

nebo řady statických obrazů v příslušném pořadí znázorňujících pohyb nebo změnu pozice, takovém případě pak vyjádření může být doplněno popisem vysvětlujícím jejich pořadí.

Obrázek č. 8 – pohybová ochranná známka, číslo přihlášky 580762, číslo zápisu 395265, vlastněná společností Greenbuddies, s.r.o.⁴⁷

Pohybová ochranná známka vyobrazená na obrázku č. 8 je vyjádřená právě prostřednictvím statických obrazů v příslušném pořadí, na kterých je znázorněna změna pozice simulující pohyb. K lednu 2024 bylo v databázi ochranných známek vedené Úřadem průmyslového vlastnictví zapsáno devět platných pohybových ochranných známek.

2.4.9. Multimediální ochranná známka⁴⁸

Devátým druhem ochranných známek dle přílohy č. 1 k zákonu o ochranných známkách je ochranná známka multimediální. Taková ochranná známka je tvořena nebo doplněna kombinací obrazu a zvuku. Multimediální

⁴⁷ ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ (bez data). *Databáze ochranných známek*. Detail: O-580762. Online. Dostupné z: <https://isdv.upv.gov.cz/webapp!/resdb.oza.firm>

⁴⁸ Odstavec 9. přílohy č. 1 k zákonu o ochranných známkách

ochranné známky se vyjadřují prostřednictvím audiovizuální nahrávky obsahující zmíněnou kombinaci. De facto je multimediální ochranná známka kombinací pohybové a zvukové ochranné známky. K lednu 2024 byly v databázi ochranných známek vedené Úřadem průmyslového vlastnictví zapsány tři platné multimediální ochranné známky.

2.4.10. Holografická ochranná známka⁴⁹

Desátým druhem ochranných známek dle přílohy č. 1 k zákonu o ochranných známkách je ochranná známka holografická. Taková ochranná známka je tvořena především prvky s holografickými znaky. Holografická ochranná známka se vyjadřuje prostřednictvím videonahrávky, případně grafické nebo fotografické reprodukce obsahující náhledy, které jsou nezbytné pro náležité rozpoznání holografického efektu. K lednu 2024 byly v databázi ochranných známek vedené Úřadem průmyslového vlastnictví zapsány dvě platné holografické ochranné známky.

Obrázek č. 9 – holografická ochranná známka, číslo přihlášky 558789, číslo zápisu 378908, vlastněná panem Janem Horvátém⁵⁰

2.4.11. Jiný druh ochranné známky⁵¹

Dle přílohy č. 1 k zákonu o ochranných známkách se jiným druhem ochranné známky myslí taková ochranná známka, která neodpovídá žádnému z výše uvedených druhů. Taková ochranná známka se vyjadřuje v jakékoli vhodné formě za využití všeobecně dostupných technologií, pokud ji lze jasně přesně, samostatně, snadno dostupným způsobem, srozumitelně, trvanlivě a objektivně

⁴⁹ Odstavec 10. přílohy č. 1 k zákonu o ochranných známkách

⁵⁰ ÚŘAD PRŮMYSLUVÉHO VLASTNICTVÍ (bez data). *Databáze ochranných známek*. Detail: O-558789. Online. Dostupné z: <https://isdv.upv.gov.cz/webapp!/resdb.oza.frm>

⁵¹ RÁMEŠ, I., TRZANSKA, K., *Tradice tradičních a netradičních ochranných známek a jak na ně*. Praha, 2022. HAVEL & PARTNERS. Online. Dostupné z: <https://www.havelpartners.blog/tradice-tradicnich-a-netradicnich-ochrannych-znamek-a-jak-na-ne>

reprodukovat v rejstříku, aby bylo příslušným orgánům i veřejnosti umožněno jasně a přesně určit předmět ochrany poskytovaný vlastníkovu ochranné známky. Vyjádření jiného druhu ochranné známky může být doplněno jejím popisem. Jiný druh ochranné známky je nástrojem, díky kterému bude teoreticky v budoucnu přihlašovatel disponovat možností registrovat netradiční ochrannou známku, jako například ochranné známky čichové, pocitové či chuťové.

Aktuálně získat ochranu pro taková označení u Úřadu průmyslového vlastnictví ani EUIPO není možné, protože není jednoduché vymezit, jak co voní. Stěžejním argumentem je, že každý vnímá vůni či pach velmi subjektivně. V minulosti EUIPO zaregistrovalo pouze jednu čichovou ochrannou známku s číslem přihlášky 428870 ve znění „*The smell of fresh cut grass*“, tedy „*vůně čerstvě posečené trávy*“, a to pro vůni tenisových míčků, tato ochranná známka je dnes již zaniklá a obdobný zápis zatím není možný. Pro srovnání Patentový a známkový úřad v USA registraci čichových ochranných známek umožňuje.

2.5. Historický vývoj institutu ochranné známky v českých zemích⁵²

Ačkoliv první formální známkoprávní ochrana na území českých zemí byla zavedena rakouským císařským patentem č. 230 z roku 1858⁵³, určité formy známkoprávní ochrany se na území dnešní České republiky vyskytovaly již ve středověku. Jednalo se zejména o označení spojená s určitým cechem nebo iniciály, které byly zaznačeny do konkrétního výrobku.

Pojem ochranné známky byly v ustanovení § 1 císařského patentu č. 230/1858 definován jako symboly sloužící v rámci obchodního styku k identifikaci výrobků pocházejících od různých výrobců, resp. obchodníků. Císařský patent neposkytoval podrobné vymezení různých typů ochranných známek, ale uvedl příklady jako jsou obrázky, viněty nebo obchodní štíty. Zároveň však vylučoval registraci označení ve formě obchodních jmen,

---

⁵² K O U K A L, P., C H A R V Á T, R., H E J D O V Á, S., Č E R N Ý, M. Zákon o ochranných známkách: Komentář. Wolters Kluwer. ISSN 2336-517X. Online. Dostupné z: www.aspi.cz

⁵³ V originálním názvu: *Kaiserliches Patent, giltig für den ganzen Umfang des Reiches, womit ein Gesetz zum Schutze der gewerblichen Marken und anderen Bezeichnungen erlassen wird*; účinný od 1. ledna 1859

obchodních firem či obchodních štítů, které již byly oprávněně používány jinými obchodníky.⁵⁴

Vlastníku ochranné známky byla zajištěna ochrana prostřednictvím registrace u obchodní a živnostenské komory, přičemž platnost registrace byla následně posuzována příslušnými politickými, resp. obecnými úřady.⁵⁵ Na rozdíl od současné právní úpravy byla ochrana ochranné známky úzce spojena s obchodním závodem, resp. podnikem, k němuž se daná ochranná známka vztahovala.⁵⁶ Práva na ochrannou známku tak přecházela s prodejem daného podniku na nového vlastníka a zanikla s ukončením činnosti závodu.

V roce 1890 došlo k nahrazení císařského patentu č. 230/1858 známkovým zákonem č. 19/1890 ř. z.⁵⁷ Ten s několika úpravami, nejprve v roce 1895 a poté 1933 platil na území dnešní České republiky až do roku 1952. Známkový zákon z roku 1890 zahrnoval nejen pozitivní definici ochranné známky, který byla založena na principu schopnosti rozlišení, resp. rozlišovací způsobilosti, jak ji známe dnes, ale také stanovoval kritéria pro označení, která nemohla být zapsána známkového rejstříku z důvodů veřejného zájmu.⁵⁸

Systém zápisu ochranných známek zůstal beze změny a nadále probíhal prostřednictvím příslušných krajských poboček obchodních a živnostenských komor. K tomu však byl přidán centrální registrační systém, který vedlo ministerstvo obchodu. Do tohoto centrálního registru byly zapisovány známky, které byly již dříve registrovány u příslušných komor.⁵⁹ Ochranné známky mohly sloužit i jako blokační nástroje, jelikož neexistovala povinnost řádného užívání.⁶⁰ Ministerstvo obchodu však disponovalo pravomocí nařídit vlastníkovi ochranné známky její užívání. Ochranná známka byla stále velmi úzce spjata s obchodním závodem, resp. podnikem a při jeho prodeji přecházela na jeho nového majitele nebo zanikala při jeho zrušení.⁶¹

---

⁵⁴ § 6 císařského patentu č. 230/1858.

⁵⁵ čl. 9 -10 a čl. 23 císařského patentu č. 230/1858.

⁵⁶ čl. 9 císařského patentu č. 230/1858.

⁵⁷ V originálním názvu: *Gesetz, betreffend den Markenschutz*

⁵⁸ Viz § 3 zák. č. 19/1890 ř.z. - mezi tyto patřila např. označení obsahující portréty Císaře Pána a členů císařské rodiny, označení obsahující pouze státní symboly, popisná a obecná označení, nemravná označení v rozporu s veřejným pořádkem a označení zavádějící a klamavá.

⁵⁹ § 17 zák. č. 19/1890 ř. z.

⁶⁰ § 6 zák. č. 19/1890 ř. z.

⁶¹ § 9 zák. č. 19/1890 ř. z.

Známkový zákon z roku 1890 také stanovil postup při výmazu ochranných známek, přičemž politickým obecním úřadům již nepříslušela tato činnost. Místo toho byly příslušné rozhodovat o některých přestupcích týkajících se ochranných známek a rozhodování o výmazu bylo přeneseno na ministerstvo obchodu. Ministerstvo obchodu také rozhodovalo o dalších sporech souvisejících s ochrannými známkami, jako byly spory o vlastnictví, zaměnitelnost nebo výhradní právo známku užívat. Trestní soudy měly poté pravomoc rozhodovat o trestných činech, resp. přečinech proti ochranné známce, a to primárně v případech jejího padělání. V neposlední řadě civilním soudům příslušelo rozhodovat o náhradě škody způsobené užitím ochranní známky.⁶²

Československá republika převzala rakouskou právní úpravu prostřednictvím recepčních zákonů, které zajistily kontinuitu ochranných známek.⁶³ Nicméně pro zachování práv k ochranné známce bylo nezbytné ji, resp. práva k ní, znovu zaregistrovat u příslušné obchodní a živnostenské komory, a to ve lhůtě do tří měsíců. Novela známkové právní úpravy z roku 1932⁶⁴ pak přizpůsobila text zákona z roku 1890 novému státnímu zřízení, zejména co se týče důvodů pro nepřijatelnost zápisu, které nyní zahrnovaly státní znaky a vlajky Československé republiky i jiných států, portréty prezidenta republiky a další specifické značky. Doba ochrany byla stanovena na 10 let a zákon dále upravil lhůtu pro podání návrhu na opětovnou registraci na tři měsíce.⁶⁵

Po únoru 1948 došlo k adaptaci právního rámce ochrany ochranných známek pod novým totalitním režimem, který spočíval v hospodářském modelu centrálního plánování. Zákon č. 8/1952 Sb., o ochranných známkách a chráněných vzorech, byl přesto relativně moderním předpisem své doby, avšak s omezením, že se vztahoval pouze na ochranné známky spojené s výrobky, nikoliv s poskytovanými službami.⁶⁶ Přihlašovatelé ochranných známek rovněž mohly být pouze právnické osoby, fyzické osoby byly z přihlašování ochranných známek

---

⁶² § 18 - § 31 zák. č. 19/1890 ř. z.

⁶³ zákon č. 469/1919 Sb. z. a n., týkající se zatímních opatření k ochraně vzorků a n., zákon č. 471/1919 Sb. z. a n., týkající se zatímních opatření k ochraně známek a zákon č. 261/1921 Sb. z. a n., kterým se rozšiřuje platnost předpisů o ochraně známek a částečně se mění ustanovení zákona ze dne 24. července 1919, č. 471 Sb. z. a n.

⁶⁴ zákon č. 27/1933 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňují předpisy o ochraně známek

⁶⁵ § 16 odst. 1 - 3 zák. č. 27/1933 Sb.

⁶⁶ § 1 zák. č. 8/1952 Sb.

zcela vyňaty.⁶⁷ Přesto tento zákon obsahoval tradiční prvky známkoprávních institutů, jako rozlišovací způsobilost, důvody nepřijatelnosti k zápisu, práva předchozího uživatele, práva vyplývající z registrace, dobu ochrany, obnovu registrace či jejich výmaz a terminologicky rovněž navazoval na předchozí právní úpravu. Nově byly zápisy ochranná známková prováděny výhradně do rejstříku ochranných známek, který spravoval Úřad pro vynálezy a zlepšovací návrhy.⁶⁸ Zákon z roku 1952 rovněž umožňoval převod ochranných známek bez nutnosti převodu celého obchodního závodu, jako tomu bylo doposud, nicméně pro takový převod musel udělit svůj souhlas Úřad pro vynálezy a zlepšovací návrhy.⁶⁹

K dalším změnám známkoprávní úpravy došlo až v roce 1988, v němž byl přijat zákon č. 174/1988 Sb., o ochranných známkách. Zákon byl oproti předchozí právní úpravě podstatně komplexnější a přišel s mnohými inovativnostmi. Zákonem byla podrobněji stanovena pravidla pro registraci ochranné známky a její zápis do rejstříku,⁷⁰ rovněž byly rozšířeny důvody zápisné nezpůsobilosti.⁷¹ Přihlašovatelem mohly být nově kromě právnických osob taktéž osoby fyzické.⁷²

Známkový zákon z roku 1988 se také dosud nevídaně zabýval otázkou licenčních smluv k ochranným známkám, jejichž uzavření podléhaly souhlasu Úřadu pro vynálezy a objevy a zapisovaly se rovněž do známkového rejstříku.⁷³ Procesní řízení týkající se ochranných známek byly vedeny různými subjekty, spory z nich rozhodovaly soudy nebo hospodářská arbitráž, spory související s výmazem ochranných známek pak spadaly do rozhodovací pravomoci Úřadu pro vynálezy a objevy.⁷⁴ Zákon rovněž nově upravoval kolektivní ochranné známky, které na rozdíl od dnešní právní úpravy mohly být předmětem licence,⁷⁵ a dále také tzv. proslulé ochranné známky. Proslulá ochranná známka byla taková známka, která se jejím užíváním pro vysoce jakostní výrobky nebo služby stala všeobecně známou a charakteristickou pro svého majitele.⁷⁶

---

⁶⁷ § 5 odst. 1 zák. č. 8/1952 Sb.

⁶⁸ § 36 zák. č. 8/1952 Sb.

⁶⁹ § 9 odst. 1 zák. č. 8/1952 Sb.

⁷⁰ § 8 - § 12 zák. č. 174/1988 Sb.

⁷¹ § 3 - § 4 zák. č. 174/1988 Sb.

⁷² § 8 odst. 1 zák. č. 174/1988 Sb.

⁷³ § 17 zák. č. 174/1988 Sb.

⁷⁴ § 23 zák. č. 174/1988 Sb.

⁷⁵ § 7 odst. 3 zák. č. 174/1988 Sb.

⁷⁶ § 18 odst. 1 zák. č. 174/1988 Sb.

Předposledním zákonem upravující právní vztahy spojené s ochrannými známkami, byl zákon č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách, účinný od 1. listopadu 1995. Tento zákon přinesl novou právní regulaci, lépe odpovídající požadavkům demokratického právního státu a tržního hospodářství. Zároveň zahrnoval některé prvky komunitárního práva dle směrnice 89/104/EHS. Zákon obsahoval podrobnou definici absolutních a relativních důvodů nezpůsobilosti k zápisu, s relativními důvody posuzovanými Úřadem průmyslového vlastnictví v reakci na námitkové řízení.⁷⁷ Rozlišovací schopnost ochranné známky pak byla spojena s podnikatelským statutem.⁷⁸ Majitelé ochranných známek získali nová práva, včetně možnosti práva zástavního.⁷⁹

Po vstupu České republiky v roce 2004 bylo stěžejní důkladněji zharmonizovat zdejší známkovou právní úpravu s právní úpravou unie vyplývající ze směrnice 89/104/EHS, a to např. z hlediska užívané terminologie či znaků zápisné nezpůsobilosti. V důsledku snah o harmonizaci vnitrostátních a unijních právních předpisů vznikl současný zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, který nabyl účinnosti 1. května 2004. Tento zákon byl dále doplněn vyhláškou Úřadu průmyslového vlastnictví č. 97/2004 Sb., která však v roce 2018 byla zrušena novelou zákona o ochranných známkách.

2.6. Aktuální vnitrostátní právní úprava ochranných známek

Po vzniku samostatné České republiky v roce 1993 byla zajištěna kontinuita práv a povinností vyplývajících z již existujících mezinárodních smluv týkajících se průmyslového vlastnictví. Česká republika byla signatářem několika důležitých mezinárodních smluv, včetně Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví z roku 1883, Madridské dohody o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek z roku 1891, Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb z roku 1957 či Lisabonské dohody na ochranu označení původu a o jejich mezinárodním zápisu. Tyto smlouvy zajistily mezinárodní ochranu intelektuálního vlastnictví a umožnily České republice účast na mezinárodním obchodě.⁸⁰

---

⁷⁷ § 2, § 3 a § 9 zák. č. 137/1995 Sb.

⁷⁸ § 1 zák. č. 137/1995 Sb.

⁷⁹ § 21 zák. č. 137/1995 Sb.

⁸⁰ JAKL, Ladislav. *Evropský systém ochrany průmyslového vlastnictví a jeho vliv na vývoj v České republice*. 2. dopl. a přeprac. vyd. Úřad průmyslového vlastnictví. Praha, 2003. ISBN: 80-7282-033-8

Vedle zákona o ochranných známkách, kterým byla transponována výše uvedená směrnice Rady, sloužící ke sjednocení zákonů v oblasti ochranných známek členských států Evropské unie, byly na území České republiky platné i jiné právní předpisy zabývající se známkoprávní ochranou, a to zákon č. 14/1993 Sb., o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví a zejm. zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví. Druhý jmenovaný zákon byl přijat rovněž jako transpoziční, jelikož jím byla transponována směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/48/ES o vymáhání práv duševního vlastnictví.⁸¹

V Evropské unii bylo dále usilováno o vytvoření jednotného patentového soudu a zavedení jednotného patentu, což se také v roce 2013 zrealizovalo. 24 členských států Evropské unie, včetně České republiky, podepsali dohodu o jednotném patentovém soudu a nařízení o evropském patentu s jednotným účinkem. V roce 2016 byli zástupci Úřadu průmyslového vlastnictví přizváni na mezinárodní konferenci zaměřenou na budoucnost duševního vlastnictví konanou v Bratislavě, kde byly diskutovány tehdy aktuální problémy a směřování reformy známkového práva v Evropě. Tyto snahy vyústili v novelu českého zákona o ochranných známkách zfinalizovanou v roce 2018 a účinnou od 1. ledna 2019⁸², jež reflektovala podstatné změny v evropském systému duševního vlastnictví.⁸³

2.6.1. Novela zákona o ochranných známkách účinná od 1. ledna 2019

Novela zákona o ochranných známkách, přijatá v roce 2018 po dlouhých diskuzích v parlamentu ČR, přinesla do českého právního řádu zásadní změny, které se následně staly účinnými od 1. ledna 2019. Tato změna právní úpravy ochranných známek reagovala na Směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách. Ústředním motivem této směrnice, jak ostatně vyplývá i z jejího názvu, je zajištění rovnocenné ochrany ochranných známek v právních systémech jednotlivých členských zemí, sjednocení podmínek pro získání a udržení ochranné známky a obecně snaha o vytvoření předvídatelného, účinnějšího a jednoduššího systému ochrany ochranných známek.

---

⁸¹ ŠEBESTA, Kamil. *Ochranné známky a jejich historický vývoj*. Praha, 2011. Online. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/ochranne-znamky-a-jejich-historicky-vyvoj-72318.html>

⁸² Novela zákona o ochranných známkách dle definice v úvodu této práce

⁸³ HUBENÝ, David. *100 let Patentového úřadu v Praze*. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví, 2019. ISBN 978-80-7282-134-1

Zákon o ochranných známkách ve svém § 1 původně stanovil definici ochranné známky, která požadovala, aby bylo schopno být graficky znázorněno, aby mohlo být považováno za ochrannou známku. Tento zákonný požadavek grafického znázornění byl s účinností novely zákona o ochranných známkách zrušen. Nově zákonodárce v § 1a definuje pojem ochranné známky a požaduje, aby označení jasně a přesně určovalo předmět ochrany a disponovalo dostatečnou rozlišovací způsobilostí. Tímto se otevřel prostor pro registraci nových druhů ochranných známek, jako jsou zvukové, pohybové, multimediální atd., které jsou přesně specifikovány Přílohou č. 1 k zákonu o ochranných známkách, viz kapitola 2.4. této diplomové práce.⁸⁴

Dalším novým prvkem v právní úpravě po novele zákona o ochranných známkách z roku 2018 je tzv. institut certifikační ochranné známky, definované v § 40a tohoto zákona. Certifikační ochrannou známkou je taková ochranná známka, která je takto označena již při podání přihlášky k její registraci a která je způsobilá rozlišovat výrobky nebo služby, které její vlastník certifikoval pro materiál, způsob výroby výrobku nebo poskytování služeb, kvalitu, přesnost nebo jiné vlastnosti, od výrobků a služeb, které takto certifikovány nejsou. Důvody pro certifikaci ochranné známky však nejsou výčtem a mohou být i jiné.⁸⁵ Účelem tohoto institutu je zejména zlepšení informovanosti spotřebitelů, neboť certifikace signalizuje spotřebiteli kvalitu. Certifikační ochranná známka se uděluje výrobcům a poskytovatelům služeb, kteří splní stanovené podmínky. Jejich splnění musí doložit přihlašovatel ochranné známky, kterým může být jak fyzická, tak právnická osoba, a to již v přihlášce k její registraci, včetně kritérií výběru, vlastností podléhajících certifikaci a způsobů kontroly.⁸⁶

§ 29 novelizovaného zákona o ochranných známkách byla Úřadu průmyslového vlastnictví uložena nová povinnost informovat vlastníka ochranné známky o blížícím se dni uplynutí platnosti zápisu, a to nejpozději 6 měsíců před tímto datem. Nicméně tato povinnost nezbavuje vlastníka ochranné známky jeho odpovědnosti za sledování platnosti zápisu a případných následných kroků. Zákon v souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*, tedy právo patří bdělým,

---

⁸⁴ § 1a zákona o ochranných známkách

⁸⁵ § 44a zákona o ochranných známkách

⁸⁶ POSLANECKÁ SNĚMOVNA PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY. *Důvodová zpráva k novele o ochranných známkách*. Praha, 2017-2021. Digitální repozitář. Online. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=8&CT=168&CT1=0>

explicitně vylučuje odpovědnost státu za škodu způsobenou v důsledku neposkytnutí informace o uplynutí platnosti zápisu a neschopnosti upozornit na tuto skutečnost.⁸⁷

Novela zákona o ochranných známkách nyní v souladu s příslušnými ustanoveními občanského zákoníku stanoví, že převod ochranné známky se stává účinným až po proběhlém konstitutivním zápisu do rejstříku ochranných známek vedeného Úřadem průmyslového vlastnictví. Přechod ochranné známky na právního nástupce při zániku obchodní společnosti nebo smrti vlastníka, je naopak účinný ihned po tom, co takové událost nastane. Účinky vůči třetím stranám však i v případě přechodu ochranné známky shodně nastávají až po jeho zápisu do rejstříku. Na základě této změny v právní úpravě o zápis přechodu vlastnických práv k ochranné známce mohou požádat nejen právní nástupci původního vlastníka, ale i další oprávněné osoby, jako je například správce svěřenského fondu nebo obdarovaný pro případ smrti.⁸⁸

Novela zákona o ochranných známkách také řeší situace, ve kterých dochází k rozporu mezi označením právnické osoby či obchodní firmy a označením výrobků a služeb pomocí ochranné známky. Zákon o ochranných známkách byl doplněn o ustanovení § 8 odst. 3 písm. e), které stanoví, že porušení práv z ochranné známky zahrnuje i užívání označení jako obchodní firmy nebo podobného označení, pokud jsou tato označení také použita k identifikaci výrobků a služeb.⁸⁹ Tato možnost omezení užívání označení je reakcí na judikaturu Soudního dvora Evropské unie, konkrétně rozhodnutí C-17/06 (Celine) z roku 2007. Toto rozhodnutí stanovuje, že používání obchodní firmy, obchodního jména nebo označení provozovny identických s existující ochrannou známkou třetí osobou, která k tomu nebyla oprávněna, v rámci uvádění na trh výrobků totožných s těmi, pro něž byla tato ochranná známka zaregistrována, představuje užívání, které je vlastníkem této ochranné známky oprávněno zakázat.⁹⁰

---

⁸⁷ FRANTIŠOVÁ, Petra. *Novela zákona o ochranných známkách*. Praha, 2019. Online. Dostupné z: <https://www.pravniprostor.cz/clanky/rekodifikace/novela-zakona-o-ochrannych-znamkach>

⁸⁸ POSLANECKÁ SNĚMOVNA PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY. *Důvodová zpráva k novele o ochranných známkách*. Praha, 2017-2021. Digitální repozitář. Online. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=8&CT=168&CT1=0>

⁸⁹ § 8 odst. 3 písm. e) zákona o ochranných známkách

⁹⁰ SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE. *STANOVISKO GENERÁLNÍ ADVOKÁTKY ELEANOR SHARPSTON přednesené dne 18. ledna 2007 ve věci C-17/06 Céline Sàrl proti Céline SA*. Online. Dostupné z: <https://curia.europa.eu/juris>

Novela zákona o ochranných známkách rovněž zakotvila ustanovení § 8 odst. 4, které uděluje vlastníkovu starší ochranné známky právo bránit v přepravě výrobků z třetích zemí do České republiky v rámci obchodního styku, aniž by zde tyto výrobky byly propuštěny do volného oběhu, a to za předpokladu, že takové výrobky, včetně jejich obalů, jsou neoprávněně označeny ochrannou známkou, která je shodná s ochrannou známkou zapsanou pro tyto výrobky nebo kterou nelze v jejích podstatných rysech od takové ochranné známky odlišit.⁹¹ Tato právní úprava tak posiluje obranu vlastníka ochranné známky tím, že mu umožňuje reagovat na porušení jeho práva ještě předtím, než jsou výrobky uvolněny do volného oběhu na území České republiky.⁹²

---

⁹¹ § 8 odst. 4 zákona o ochranných známkách

⁹² FRANTIŠOVÁ, Petra. *Novela zákona o ochranných známkách*. Praha, 2019. Online. Dostupné z: <https://www.pravniprostor.cz/clanky/rekodifikace/novela-zakona-o-ochrannych-znamkach>

3. Dispozice vlastníka s právy k ochranné známce

3.1. Obecně o dispozici a převodu ochranné známky

Primárním cílem této podkapitoly je přiblížit ochrannou známku jako předmět právních vztahů, zejména v kontextu vlastnických práv. Hlavním zaměřením je zde zkoumání práv vlastníka ochranné známky z hlediska možností jeho dispozice s nimi. Toto zahrnuje i právo vlastníka ochranné známky na libovolné nakládání s ní, jako s předmětem nacházejícím se ve svém vlastnictví. Důležitou součástí této problematiky jsou také práva a povinnosti nejen vlastníka ochranné známky, ale také dalších osob, které se na těchto právních vztazích souvisejících s užíváním a disponováním s právy k ochranné známce podílejí v roli třetích stran či účastníků.

Ochranná známka je považována za nehmotný majetek. Z právního hlediska se ochranná známka rovněž považuje za věc, se kterou tak lze disponovat jako s předmětem občanskoprávních vztahů. Ochranná známka na základě toho je vnímána jako předmět vlastnického práva, který je možné dále převádět na jiné osoby, například v rámci převodu vlastnictví, přechodu na právního nástupce, licencování a franšizingu, či je použit jako zástavu. Dále jsou ochranné známky, resp. vlastnické právo k nim, podřízeny výkonu rozhodnutí soudu a může být zahrnuta do konkurzní podstaty v konkurzním řízení, kde slouží k uspokojení věřitelů, nebo může být zařazena do seznamu majetku ve vyrovnávacím řízení, kde se řeší majetkové poměry v rámci vyrovnání mezi společníky nebo dědici.⁹³

Pravděpodobně nejdůležitějším právem vlastníka ochranné známky je možnost přenést, resp. převést vlastnické právo k této známce na jinou osobu. Převodem vlastnictví vstupuje nový vlastník do všech práv a povinností, které dříve patřily původnímu vlastníkovi, a to v míře, v jaké tato práva a povinnosti existovaly v době převodu. Za okamžik převodu se považuje samotné písemné uzavření písemné smlouvy o převodu, nicméně ve vztahu k třetím osobám je převod účinný až po takzvaném deklaratorním zápisu těchto změn do rejstříku ochranných známek.⁹⁴

---

⁹³ HORÁČEK, Roman, Karel ČADA a Petr HAJN. *Práva k průmyslovému vlastnictví*. 3., doplněné a přepracované vydání. V Praze: C.H. Beck, 2017. Academia iuris (C.H. Beck). ISBN 978-80-7400-655-5

⁹⁴ Tamtéž

Převod práv k ochranné známce reprezentuje zásadní zásah do majetkové oblasti převádějíciho, resp. současného vlastníka. Bude pro něj tak stěžejní učinit zásadní rozhodnutí, zdali ochrannou známku převede jako takovou pro všechny výrobky a služby, pro které je registrována nebo jen k určitým z nich. V takovém případě by převod měl charakter částečný, po jehož uskutečnění by převádějící vlastník ochranné známky i na dále byl oprávněn používat ochrannou známku pro ty výrobky a služby, pro které registrovaná ochranná známka nebyla předmětem převodu. Obdobně se nahlíží i na situace, ve kterých dochází k převodu majetkových práv k mezinárodní ochranné známce. Částečný převod v takových případech znamená, že mimo nadepsané důsledky může nový vlastník ochranné známky využívat její ochrany pro zaregistrované výrobky a služby pouze v některých ze států, v nichž je platná.⁹⁵

Jednou z charakteristických možností převodu ochranné známky, ke kterým v praxi běžně dochází, je převod práv k ní současně s převodem obchodní korporace, či jejího závodu. Zákonem je však rovněž umožněn samostatný převod ochranné známky nezávisle na právním osudu obchodní korporace, již je známka majetkem. K převodům dle první věty tohoto odstavce dochází zejména při přeměnách obchodních společností na jiný právní subjekt, např. při rozdělení obchodní společnosti odštěpením sloučením, či fúzích, tedy sloučením jedné společnosti se společností druhou. Právní úprava tímto způsobem eliminuje riziko zániku práv k ochranné známce při podstatných změnách ve strukturách podniků. Tento přístup označujeme jako tzv. volný přenos práva, což v praxi znamená, že obchodní známka, resp. práva k ní, mohou být volně převedena, aniž by společně s nimi byla převedena i obchodní podstata jejího vlastníka. Na rozdíl od toho obchodní firma, tj. název podnikatele uvedený v obchodním rejstříku, sama o sobě nemůže být volně převáděna v rámci závazkových právních vztahů a je tak vázána k podniku, který označuje.⁹⁶

Ačkoliv zákon o ochranných známkách specificky neposkytuje žádnou specifickou úpravu smluvních typů, které by sloužily k realizaci převodu vlastnických práv k ochranné známce, právní titul, ke kterého účastníci těchto právních vztahů nejběžněji využívají, představuje kupní smlouva, jejímž základním principem kupní smlouvy je převod vlastnictví k určité věci jinému

---

⁹⁵Tamtéž

⁹⁶Tamtéž

oproti úhradě určité kupní ceny. Zákonem je v této souvislosti vyžadováno, aby tento právní akt byl prováděn v písemné podobě. Kupní smlouvy k ochranným známkám tak běžně bývají nastaveny podle platného režimu vyplývajícího v tomto ohledu z občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích, smluvní strany však právní vztahy mezi nimi mohou upravit i odlišně na základě principu a v mezích smluvní autonomie stran. Převod vlastnických práv k ochranné známce může proběhnout rovněž na základě darování či jejich vložení v režimu převodu nehmotného majetku jako předmětu nepeněžitých vkladů do obchodní společnosti. Obzvlášť nepeněžitých vkladů do obchodní korporací jsou v praxi hojně využívány. Jejich předmětem může být v zásadě jakákoliv věc, ve smyslu ust. § 489 občanského zákoníku⁹⁷, jejíž hodnota je zjiřitelná, konkrétně pak věci movité či nemovité, závody, pohledávky i práva, která jsou pokládána za věc.⁹⁸

3.2. Převod práva užívat ochrannou známku na základě udělené licence

Dalším variantou, jak vlastník ochranné známky může se svými právy k ní naložit, je jejich postoupení k užívání jinému subjektu. V oblasti duševního vlastnictví, zejména v souvislosti s průmyslovými právy, se tyto převody užívacích práv provádějí nejčastěji v souladu s udělenou licencí na základě uzavřené licenční smlouvy. Zásah do majetku vlastníka vyplývající z poskytnutí licence je charakteristický svou nižší intenzitou, jelikož bývá dočasný a vlastník je jím omezen jen co do práv předmět svého vlastnictví užívat, nepřichází tak o vlastnické právo v plném rozsahu jako je tomu při standardním převodu práv k ochranné známce.⁹⁹

Obsahem licence je svolení vlastníka ochranné známky k jejímu užívání. Licenční závazek vzniká na základě subjektivní soukromoprávní skutečnosti, tedy nadepsané licenční smlouvy. Smlouva, na základě které je licence udělena, představuje nejběžnější prostředek převodu užívacích práv k nehmotným aktivům. Licenci k ochranné známce je možné definovat jako závazek, jehož obsahem je

---

⁹⁷ Vše, co je rozdílné od osoby a slouží k potřebě lidí.

⁹⁸ HORÁČEK, Roman, Karel ČADA a Petr HAJN. *Práva k průmyslovému vlastnictví*. 3., doplněné a přepracované vydání. V Praze: C.H. Beck, 2017. Academia iuris (C.H. Beck). ISBN 978-80-7400-655-5

⁹⁹ HORÁČEK, Roman, BISKUPOVÁ, Eva, DE KORVER, Zuzana. *Práva na označení a jejich vymáhání*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, ISBN 978-80-7400-569-5.

svolení k výkonu práv k ochranné známce nabyvatelem licence.¹⁰⁰ Charakter licenční smlouvy může připomínat nájemní smlouvu, avšak primárně je licenční smlouva považována za specifickou formu smlouvy, tedy smlouvu svého druhu.

Licenční smlouva obecně vzniká přijetím nabídky mezi vlastníkem, tedy poskytovatelem licence a nabyvatelem licence. Účinky licenční smlouvy však zákon rozlišuje *inter partes* a *erga omnes*. Uzavřením smlouvy smluvními stranami je mezi těmito zřízen závazek a smlouva *inter partes* je tak účinná tímto okamžikem. Ke své účinnosti vůči třetím osobám, tedy *erga omnes* je však licenční smlouva účinná až svým zápisem do rejstříku ochranných známek.¹⁰¹

U licenčních smluv obecně platí, že pokud se smlouvou zřizuje licence k předmětu průmyslového vlastnictví, která se zapisuje do veřejného seznamu (kterým je i rejstřík ochranných známek), vyžaduje se pro tuto smlouvu písemná forma. Jako *essentialia negotii* licenčních smluv můžeme zařadit oprávnění k výkonu práv ze zapsané ochranné známky, rozsah udělované licence, ale i tzv. licenční odměnu, která představuje úplatu hrazenou nabyvatelem za udělení licence. Dle § 2366 odst. 1 písm. b) však licenční smlouva může být mezi stranami sjednána i bezúplatně, na rozdíl od předchozí právní úpravy licenčních smluv vyplývající ze zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, dle kterého poskytnutí licence k předmětům průmyslového vlastnictví představovalo závazek úplatný, který však šlo obejít sjednáním bezúplatné licence v rámci nepojmenované smlouvy dle § 269 odst. 2 obchodního zákoníku. Rozsah udělené licence pak dělíme na územní, časový, věcný a množstevní, nicméně v případě, kdy by stranami rozsah licence nebyl vůbec ujednáno, musel by se dovodit pomocí výkladových pravidel občanského zákoníku. Rovněž pokud je stranami sjednána licence jako úplatná, však bez určeného způsobu určení licenční odměny, je nabyvatel licence povinen uhradit poskytovateli úplatu ve výši obvyklé v době uzavření licenční smlouvy.¹⁰²

Zákon o ochranných známkách i občanský zákoník vymezuje dva druhy udělovaných licencí, a to dle rozsahu poskytovaných práv. Licence výhradní opravňuje výlučně jejího nabyvatele užívat práv k ochranné známce na určitém

---

¹⁰⁰ § 2358 odst. 1 občanského zákoníku

¹⁰¹ HORÁČEK, Roman, BISKUPOVÁ, Eva, DE KORVER, Zuzana. *Práva na označení a jejich vymáhání*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, ISBN 978-80-7400-569-5.

¹⁰² Tamtéž

území, aniž by tato dále byla využívána jejím vlastníkem či byla dále poskytnuta k užívání třetí straně. Licence nevýhradní naopak nezamezuje vlastníku ochranné známky nadále využívat předmětu licence ani licenci k ochranné známce pro stejné území dále poskytnou i jiným zájemcům. Ustanovení o výhradnosti či nevýhradnosti licence v rámci licenční smlouvy však nezařazujeme mezi *essentialia negotii*, nýbrž mezi *naturalia negotii*, tedy náležitosti pravidelné. Pokud smluvními stranami není v rámci licenční smlouvy sjednán její druh, platí nevyvratitelná domněnka nevýhradnosti licence ve smyslu ust. § 2362 občanského zákoníku. Jako obvyklá ujednání licenčních smluv se dále považují otázky podlicencí, jejího podstoupení či zániku. Licenční odměna pak v praxi bývá stranami sjednávána jako paušální jednorázová, paušální opakující se (např. každý rok), nebo dále jako odměna kusová (odvíjející se od počtu prodaných výrobků v příslušném období) či odměna kombinovaná (kombinace úhrady paušální jednorázové částky a následné hrazení kusové odměny dle prodaných výrobků).¹⁰³

Licence k ochranné známce zaniká obvyklými způsoby, které známe pro zánik závazku dle ust. § 1908 a násl. občanského zákoníku. Závazek z licenční smlouvy je rovněž považován za závazek dočasný, který je bezprostředně vázán na dobu trvání práv duševního vlastnictví, tzn. se zánikem ochranné známky zároveň zaniká i poskytnutá licence. V souladu s ust. § 2730 občanského zákoníku mohou smluvní strany v rámci smluvní autonomie licenci sjednat na dobu neurčitou, v jakémž to případě lze licenční závazek jednostranně ukončit s výpovědní lhůtou v délce jednoho roku od konce kalendářního měsíce, v němž byla výpověď doručena druhé straně. Při smrti vlastníka ochranné známky a v rámci licenčního závazku tedy poskytovatele licence samotná licence nezaniká, ale uplatní se ust. § 2009 občanského zákoníku.¹⁰⁴

Základní povinností vlastníka ochranné známky je v souladu s ust. § 13 zákona o ochranných známkách její řádné užívání. Tímto je zákonodárcem zajištěn zákaz blokačních ochranných známek a zajištění její hlavní funkce, kterou je rozlišení výrobků a služeb. Řádné užívání provádí samotný vlastník, v případě udělení licence se však tohoto úkolu ujímá i její nabyvatel, jelikož

---

¹⁰³ K O U K A L, P ., C H A R V Á T, R ., H E J D O V Á, S ., Č E R N Ý, M . *Zákon o ochranných známkách: Komentář*. Wolters Kluwer. ISSN 2336-517X. Online. Dostupné z: www.aspi.cz

¹⁰⁴ Tamtéž

v souladu s ust. 13 odst. 3 zákona o ochranných známkách, se za řádné užívání vlastníkem považuje i její užívání osobou, která k tomu má oprávnění.¹⁰⁵

Zvláštním typem smlouvy, na základě které může být jejím vlastníkem povoleno užívání práv k ochranné známce licence, je tzv. franšízová smlouva. Franšízing lze definovat jako právní vztah, jehož předmětem je poskytnutí práva užívat know-how, vnější vzhled výrobků, způsob prodeje a marketingu, vzhled a vybavení prodejen, právo prodávat výrobky či poskytovat služby, jež nesou určitá označení chráněná jako ochranné známky franchisorem ve prospěch tzv. franchisanta, který se zavazuje dodržovat podmínky franšízy a zaplatit franchisorovi odměnu. Franšízová smlouva má v části týkající se užívání práv průmyslového vlastnictví právě povahu licenční smlouvy. Primárním rozdíl mezi licenční a franšízovou smlouvou sledujeme v oblasti mezinárodního práva soukromého. Franšízová smlouva je výslovně uvedena v nařízení Řím I., kdy právem rozhodným pro franšízovou smlouvu s mezinárodním prvkem je právo země, kde má osoba, jíž je franšíza udělena, obvyklé bydliště, kdežto u licenční smlouvy s mezinárodním prvkem bude pro určení rozhodného práva nutné užití náhradních hraničních určovatelů.¹⁰⁶

3.3. Přechod práv k ochranné známce

Specifickou formou změny vlastnictví ochranné známky je při přechodu vlastnických práv k ní. V rámci přechodu ochranné známky přechází vlastnické právo k ní i s ní související práva na právního nástupce předchozího vlastníka. Přechod ochranné známky na rozdíl od předchozích příkladů nemůžeme přímo nazvat formou dispozice s ochrannou známkou, jelikož k němu dochází na základě objektivní právní skutečnosti, k níž dochází nezávisle na svobodné vůli stran a s níž zákon spojuje přechod práv a povinností. Přechod práv k ochranné známce tak může být uskutečněn formou tzv. generální (univerzální) sukcese, např. děděním po zemřelém, fúzí obchodních korporací či rozdělením obchodní korporace, ale také formou tzv. singulární sukcese, prostřednictvím odkazu.¹⁰⁷

Naproti tomu k nabytí vlastnického práva k ochranné známce nemůže dojít na základě právní skutečnosti spočívající v například v přivlastnění ochranné

---

¹⁰⁵ Tamtéž

¹⁰⁶ Tamtéž

¹⁰⁷ HORÁČEK, Roman, Karel ČADA a Petr HAJN. *Práva k průmyslovému vlastnictví*. 3., doplněné a přepracované vydání. V Praze: C.H. Beck, 2017. Academia iuris (C.H. Beck). ISBN 978-80-7400-655-5

známky ve smyslu ust. § 1045 občanského zákoníku, která se považuje za opuštěnou z důvodu, že u ní nedošlo k podání žádosti na obnovu zápisu. Takový způsob nabytí ochranné známky do svého vlastnictví není zákonem o ochranných známkách vůbec upraven. Opuštění a přisvojení věci rovněž nepředstavuje případ právního nástupnictví.¹⁰⁸

Pro přechod vlastnických práv k ochranné známce se užití stejná pravidla jako pro případ jejího převodu, s výjimkou, že u přechodu nedochází k rozdílům v jeho účincích *inter partner* a *erga omnes*. Přechod vlastnických práv k ochranné známce je vždy účinný pouze *erga omnes* na základě zápisu přechodu těchto práv do rejstříku. Pouze ve vztahu k Úřadu průmyslového vlastnictví se přechod považuje za účinný doručením žádosti o jeho zápis, o nějž žádá právní nástupce původního vlastníka.¹⁰⁹

Jako zvláštní případ nejen přechodu, ale i převodu, lze uvést přechod přihlášky ochranné známky. Ta je svou povahou nehmotnou věcí ve smyslu § 496 odst. 1 občanského zákoníku, ale také vlastnickým právem ve smyslu § 1011 občanského zákoníku. U přechodu, resp. převodu přihlášky k ochranné známce je stěžejní, zdali již došlo k jejímu zveřejnění či nikoliv. Pokud přihláška k ochranné známce nebyla dosud zveřejněna, nemohou ani nastoupit účinky zápisu převodu, resp. přechodu, *erga omnes* a převod, resp. přechod je obecně účinný již se samotnou účinností převodní smlouvy. Naopak za předpokladu, že přihláška ochranné známky již byla zveřejněna, budou plně uplatněny konstitutivní účinky zápisu převodu či přechodu vlastnického práva k ochranné známce.¹¹⁰

3.4. Ochranná známka jako předmět zástavního práva

Z § 17 zákona o ochranných známkách vyplývá, že ochranné známka rovněž může být jakožto nehmotný statek předmětem zástavního práva, ale i předmětem výkonu rozhodnutí či exekuce. Vznik zástavního práva k ochranné známce je podmíněn zápisem této události do rejstříku ochranných známek. Smluvní zástavní právo vzniká na základě smlouvy mezi majitelem ochranné známky a zástavním věřitelem, přičemž smluvní podmínky jsou stanoveny jejími stranami a Úřad průmyslového vlastnictví není oprávněn je posuzovat. Naproti tomu, pokud zástavní právo vzniká na základě zákona, např. rozhodnutím soudu

---

¹⁰⁸ Tamtéž

¹⁰⁹ Tamtéž

¹¹⁰ Tamtéž

či správního orgánu, je Úřad průmyslového vlastnictví povinen zkoumat, zda byly splněny podmínky stanovené zákonem o ochranných známkách a dalšími příslušnými předpisy.¹¹¹

Zřízení zástavního práva k ochranné známce nemá vliv na právo užívání této známky. Právo užívat ochrannou známku nadále zůstává v rukou jejího vlastníka, případně nabyvatele licence, nikoli osoby, které bylo zástavní právo poskytnuto. Zápis zástavního práva však omezuje možnost nakládání s danou ochrannou známkou, tedy bez souhlasu držitele zástavy omezuje její prodej, převod či udělení licence k ní. Smlouva o zřízení zástavního práva k ochranné známce musí být uzavřena osobou, která má oprávnění disponovat s ochrannou známkou a jejíž právo uzavírat smlouvy není omezeno. Smlouva musí být dostatečně jasně specifikována a musí být uzavřena písemně, nedodržení písemné formy má za následek její neplatnost. K jedné ochranné známce lze zapsat více zástavních práv. Stejně jako zánik ochranné známky, i zánik zástavního práva k ochranné známce musí být zapsán do rejstříku ochranných známek, aby byl účinný vůči třetím stranám.¹¹²

---

¹¹¹ HORÁČEK, Roman, BISKUPOVÁ, Eva, DE KORVER, Zuzana. *Práva na označení a jejich vymáhání*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015. ISBN: 978-80-7400-569-5.

¹¹² Tamtéž

4. Ochrana vlastníka ochranné známky

4.1. Obecně o ochraně vyplývající ze zapsané ochranné známky

Ochrana práv vlastníka ochranné známky vyplývající z její registrace a zápisu v rejstříku ochranných známek vedeném Úřadem průmyslového vlastnictví je primárním a hlavním účinkem ochranné známky a prezentuje samotnou podstatu existence institutu ochranné známky. Ochranu práv vlastníka ochranné známky lze vymezit jako soubor subjektivních a majetkových práv vlastníka ochranné známky, která jako práva absolutní platí *erga omnes* a jejich právní základ vyplývá z čl. 34 odst. Listiny základních práv a svob.¹¹³ Tyto práva vlastníka ochranné známky označujeme jako tzv. práva výlučná. Jednotlivá výlučná práva práv vlastníka vyplývající ze zápisu ochranné známky a jejich ochrana jsou vyjmenována v ust. § 8 zákona o ochranných známkách a řadíme mezi ně především výlučné právo:

- 1) užívat ochrannou známku ve spojení s výrobky nebo službami, pro něž je chráněna¹¹⁴;
- 2) v rámci obchodní styku třetím osobám zakázat užívání shodného, podobného označení, u kterého existuje pravděpodobnost záměny, tzv. konfliktní označení¹¹⁵;
- 3) bránit v přepravě výrobků z třetích zemí do České republiky v rámci obchodního styku, aniž by zde byly propuštěny do volného oběhu, pokud jsou takové výrobky neoprávněně označeny ochrannou známkou vlastníka¹¹⁶;
- 4) žádat po vydavateli nebo nakladateli, aby reprodukce ochranné známky byla opatřena údajem o zapsané známce¹¹⁷; a
- 5) s ochrannou známkou disponovat¹¹⁸.

Hlavním účelem a charakterem nadepsaných subjektivních práv vlastníka ochranné známky jsou nároky, kterými disponuje pro případ jejich ohrožení či porušení. Mezi tyto nároky řadíme primárně:

---

¹¹³ (1) Práva k výsledkům tvůrčí duševní činnosti jsou chráněna zákonem.

¹¹⁴ Blíže § 8 odst. 1 zákona o ochranných známkách

¹¹⁵ Blíže § 8 odst. 2 a 3 zákona o ochranných známkách

¹¹⁶ Blíže § 8 odst. 4 zákona o ochranných známkách

¹¹⁷ Blíže § 9 zákona o ochranných známkách

¹¹⁸ Viz kapitola 3. této diplomové práce

- 1) právo požadovat vůči třetí osobě informace o původu a distribučních sítí či služeb, kterými je porušováno právo vlastníka ochranné známky¹¹⁹;
- 2) právo domáhat se u soudu toho, aby se porušovatel zdržel jednání, jímž dochází k porušení nebo ohrožení práva, a následky ohrožení nebo aby tyto byly odstraněny¹²⁰; a
- 3) právo na náhradu škody, vydání bezdůvodného obohacení a přiměřené zadostiučinění, byla-li vlastníku ochranné známky zásahem třetí osoby do jeho práv k ní způsobena majetková újma¹²¹.

Odpovědnost za porušení výlučných práv vlastníka ochranné známky je objektivní povahy, tudíž zavinění na straně porušitele není vyžadováno. Za účelem uplatnění nadepsaných nároků je proto irelevantní, zda porušující osoba o zapsané ochranné známce věděla či nikoli. Případná nevědomost se projeví pouze ve výši finančního odškodnění za porušení nebo hrozící porušení práv¹²².

Z ust. § 8 odst. 1 dále vyplývá, že dává přednost výpisu z rejstříku ochranných známek před osvědčením o zápisu jako prostředku k prokázání existence práv, a to primárně kvůli jeho praktičnosti, neboť na rozdíl od osvědčení o zápisu řádně dokládá aktuální stav. Mezi vydáním osvědčení o zápisu a potřebou prokázat existenci práv k ochranné známce totiž mohlo dojít k podstatným změnám v zápisu, které by v osvědčení nebyly reflektovány.¹²³

Úplný nebo částečný výpis z rejstříku ochranných známek vydává Úřad průmyslového vlastnictví oproti žádosti podané v souladu s ust. § 44 odst. 2 zákona o ochranných známkách. Kromě výpisu lze zažádat i o opis zápisu, potvrzení o určitém zápisu anebo potvrzení, že v rejstříku údaj určitý údaje není. Na internetových stránkách Úřadu průmyslového vlastnictví lze rovněž vygenerovat elektronickou formu výpisu, tato má nicméně jen informativní charakter.¹²⁴

---

¹¹⁹ Blíže § 3 zákona č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a ochranně obchodního tajemství

¹²⁰ Blíže § 4 odst. 1 zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví

¹²¹ Blíže § 5 zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví

¹²² Blíže § 5 odst. 3 zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví

¹²³ K O U K A L, P ., C H A R V Á T, R ., H Ě J D O V Á, S ., Č E R N Ý, M . *Zákon o ochranných známkách: Komentář*. Wolters Kluwer. ISSN 2336-517X. Online. Dostupné z: www.aspi.cz

¹²⁴ Tamtéž

Výlučné právo na užívání ochranné známky se vztahuje pouze na výrobky a služby, pro které je ochranná známka zapsána. Ve vztahu k ostatním výrobkům a službám by se jednalo o užívání nezapsaného označení, a pokud by majitel ochranné známky měl zájem, aby tato známka vztahovala i na ně, musel by pro ně podat novou přihlášku ochranné známky. Právo užívat ochrannou známku je spojeno s právem jejího společného užívání s označením ® (z anglického slova *registered* – zapsáno). Toto označení má za cíl vyjádřit, že ochranná známka je zapsána a požívá tedy formální ochrany. Užívání označení ® společně s ochrannou známkou však není povinností, případná práva z ochranné známky tak nejsou jeho neuvedením dotčena. Naopak v případě neoprávněného užívání značky ® spolu s označením, které není zapsanou ochrannou známkou, může dle rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky, spisová značka 23 Cdo 2032/2008, být obecně považováno za nekalosoutěžní (klamavé) jednání, neboť klamavým označováním zboží a služeb je spotřebitel uveden v omyl, čímž dochází k naplnění znaků základního ustanovení nekalé soutěže ve smyslu ust. § 2676 odst. 1 občanského zákoníku.¹²⁵

Pro uplatnění výlučného práva zakázat jinému užívání konfliktních označení, je důležitá časová priorita, kdy rozhodující je datum podání přihlášky ochranné známce, tedy vzniku práva přednosti. Pouze proti jednáním po tomto datu se může vlastník ochranné známky bránit. Za označení pro účely tohoto nároku lze považovat nezapsaná označení, včetně doménového jména či obchodní firmy. Soudní dvůr ve své judikatuře stanovil čtyři základní podmínky, za kterých se může majitel ochranné známky domáhat zákazu užívání konfliktního označení¹²⁶. Dle těchto podmínek k užívání konfliktního označení musí docházet:

- a) v obchodním styku – tím se rozumí užívání v souvislosti s obchodní činností s cílem hospodářského prospěchu¹²⁷
- b) bez souhlasu majitele ochranné známky – k tomu může dojít např. na základě chybějící licence, což zakládá protiprávní jednání;

---

¹²⁵ Tamtéž

¹²⁶ SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE. *Rozsudek Soudního dvora ze dne 11. září 2007 ve věci C-17/06, Céline SARL proti Céline SA*. Online. Dostupné z: <https://curia.europa.eu/juris>

¹²⁷ SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE. *Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. listopadu 2002 ve věci C 206/01 Arsenal Football Club plc proti Matthewovi Reedovi*. Online. Dostupné z: <https://curia.europa.eu/juris>

- c) pro zboží a služby shodné či podobné, jako pro které je zapsána porušená ochranná známka; a
- d) musí zasahovat nebo být schopné zasáhnout do funkcí ochranné známky – především do základní funkce zaručit původ, kvalitu, či sdělovací, investiční nebo reklamní funkce¹²⁸.

4.2. Vznik ochrany práv k ochranné známce

4.2.1. Přihláška ochranné známky

Již bylo v této diplomové práci popsáno, že ochrana nejen vlastnických práv k ochranné známce, ale i výlučných práv vlastníka z ní vyplývajících, jsou spojena se samotnou existencí ochranné známky, resp. s jejím zápisem ve veřejném seznamu. Tímto seznam je rejstřík ochranných známek vedený Úřadem průmyslového vlastnictví. Aby tedy mohla právní ochrana vyplývající z ochranné známky vzniknout, musí dojít k zápisu příslušné ochranné známky do tohoto rejstříku. O takový zápis se žádá prostřednictvím přihlášky podané u Úřadu průmyslového vlastnictví s tím, že každá přihláška se může týkat jen jedné ochranné známky.

Přihláška ochranné známky má určité formální náležitosti. Jedná se o:

- 1) údaje o totožnosti přihlašovatele – v případě zastoupení přihlašovatele pak i údaje o totožnosti zástupce, včetně titulu dokládajícího zastoupení;
- 2) seznam výrobků a služeb, pro něž se zápis ochranné známky požaduje; a
- 3) znění, plošné vyobrazení nebo jiné vyjádření přihlašovaného označení, které splňuje požadavky stanovené zákonem o ochranných známkách.¹²⁹

Pokud přihlašovatel uplatňuje právo přednosti dle § 20 zákona o ochranných známkách viz níže v této kapitole, uvede v přihlášce rovněž den podání přihlášky, z níž odvozuje právo přednosti a stát, v němž byla tato přihláška podána. Dále se v přihlášce ochranné známky označí druh ochranné známky, jejíž zápis je požadován, v souladu s přílohou č.1 k zákonu o ochranných známkách.

---

¹²⁸ SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE. *Rozsudek Soudního dvora ze dne 18. června 2009 ve věci C-487/07 L'Oréal SA, Lancôme parfums et beauté & Cie SNC a Laboratoire Garnier & Cie proti Bellure NV, Malaika Investments Ltd a Starion International Ltd.* Online. Dostupné z: <https://curia.europa.eu/juris>

¹²⁹ Označení musí být schopné a) odlišit výrobky nebo služby jedné osoby od výrobků nebo služeb jiné osoby a b) být vyjádřeno v rejstříku ochranných známek způsobem, který umožňuje jasně a přesně určit předmět ochrany poskytnuté vlastníkovi ochranné známky

Úřad průmyslového vlastnictví na svých internetových stránkách zveřejňuje technické požadavky na vyjádření přihlašovaného označení v elektronické podobě (forma GIF, JPG, apod.), není-li však přihlašované označení vyjádřeno v elektronické podobě, přiloží přihlašovatel jeho plošné vyobrazení o velikosti A8 až A4, na kterém je ochranná známka jasně reprodukována. Rovněž není-li z vyjádření přihlašovaného označení zřejmá jeho orientace, naznačí se doplněním slov „horní část“ v každém vyobrazení. Dále obsahuje-li přihlašované označení údaje v jiném písmu než latinice, přihlašovatel uvede přepis těchto údajů do latinky.¹³⁰

Jak již bylo uvedeno výše, jednou z formálních náležitostí přihlášky ochranné známky je uvedení seznamu výrobků a služeb, pro které se zápis ochranné známky požaduje. Výrobky nebo služby, jež byly v přihlášce ochranné známky uvedeny, se zařídí podle systému mezinárodního třídění výrobků a služeb¹³¹, který Úřad průmyslového vlastnictví zveřejňuje pro účely zápisu ochranných známek na svých internetových stránkách. Dostatečně jasné a přesné vymezení výrobků, pro které byla přihláška podána, je vyžadováno za účelem přesného určení rozsahu požadované ochrany ze strany příslušných orgánů a dotčených osob. Pro tyto účely může přihlašovatel v přihlášce ochranné známky použít obecné termíny obsažené v názvech tříd mezinárodního třídění, a to za předpokladu, že splňují požadovaná kritéria jasnosti a přesnosti. Termíny a výrazy z názvů tříd mezinárodního třídění zahrnují výrobky a služby, které spadají pod význam daného výrazu, jejich použití tedy nezakládá nárok na ochranu pro výrobky nebo služby, které pod význam daného výrazu nespadají. V případě, že je přihlašovatelem žádáno o zápis pro výrobky nebo služby spadající do více než jedné třídy, seřadí výrobky a služby podle tříd mezinárodního třídění, kdy před každou třídu uvede její číslo a seřadí je ve vzestupném pořadí. Ačkoliv by se to z principu věci mohlo zdát, výrobky a služby se nepovažují za podobné jen z toho důvodu, že se vyskytují ve stejné třídě podle mezinárodního třídění. To stejné platí i naopak, kdy se nemusí nutně jednat o odlišné výrobky a služby jen proto, že se vyskytují v různých třídách dle mezinárodního třídění.¹³²

---

¹³⁰ § 19 zákona o ochranných známkách

¹³¹ Vyplyvající z Niceské úmluvy o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, revidovaná ve Stockholmu dne 14. července 1967 a v Ženevě dne 13. května 1977, uveřejněná pod č. 118/1979 Sb., ve znění vyhlášky č. 77/1985 Sb.

¹³² § 19a zákona o ochranných známkách

V den, ve kterém dojde k podání přihlášky ochranné známky, vyznačí jej takto Úřad průmyslového vlastnictví, čímž vzniká přihlašovatelovi právo přednosti před každým, kdo podá přihlášku shodné nebo podobné ochranné známky později. Právo přednosti vyplývající z Pařížské úmluvy¹³³ musí být přihlašovatelem uplatněno již v přihlášce ochranné známky a doloženo do tří měsíců od jejího podání, jinak není Úřadem průmyslového vlastnictví akceptováno a přiznáno. Právo přednosti se uplatňuje z takové přihlášky, v níž je požadována ochrana v unijní zemi Pařížské úmluvy nebo ve státě, který je členem Světové obchodní organizace. U lhůty k prokázání práva přednosti je nepřípustné její prodloužení, zároveň nelze prominout její případné zmeškání.¹³⁴

4.2.2. Zahájení řízení o přihlášce ochranné známky

Doručením přihlášky ochranné známky přihlašovatelem Úřadu průmyslového vlastnictví se zahajuje správní řízení o této přihlášce, jehož výsledkem je buď rozhodnutí, na jehož základě je ochranná známka zapsána do rejstříku a o této skutečnosti je vydáno osvědčení, nebo je řízení ukončeno negativně.¹³⁵ Přijetí přihlášky individuální ochranné známky do tří tříd výrobků a služeb je zpoplatněno úhradou správního poplatku ve výši 5.000,- Kč, za každou třídu výrobků nebo služeb nad tři třídy se hradí správní poplatek ve výši 500,- Kč.

První fází řízení o přihlášce ochranné známky je fáze průzkumná, ve které dochází ke dvěma druhům průzkumu ze strany Úřadu průmyslového vlastnictví. Prvním průzkumem je tzv. formální průzkum, jehož účelem je posouzení, zda přihláška splňuje všechny výše uvedené náležitosti. Dospěje-li Úřad průmyslového vlastnictví k tomu, že podaná přihláška nespĺňuje zákonné náležitosti, vyzve přihlašovatele, aby ve lhůtě alespoň dvou měsíců zjištěné nedostatky odstranil a chybějící náležitosti doplnil. Pokud nedojde k odstranění nedostatků, Úřad průmyslového vlastnictví podanou přihlášku odmítne v celém

---

¹³³ Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, revidovaná v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Lisabonu dne 31. října 1958 a ve Stockholmu dne 14. července 1967, uveřejněná pod č. 64/1975 Sb., ve znění vyhlášky č. 81/1985 Sb. viz kapitola 6 této diplomové práce

¹³⁴ § 20 zákona o ochranných známkách

¹³⁵ K O U K A L, P ., C H A R V Á T, R ., H E J D O V Á, S ., Č E R N Ý, M . *Zákon o ochranných známkách: Komentář*. Wolters Kluwer. ISSN 2336-517X. Online. Dostupné z: www.aspi.cz

rozsahu, případně v rozsahu výrobků a služeb, jejichž vymezení bylo nedostatečné.¹³⁶

Po formálním průzkumu přihlášky následuje tzv. věcný průzkum. Jeho předmětem je posouzení, zdali přihlašované označení není nezpůsobilé. Jestliže Úřad průmyslového vlastnictví dospěje k názoru, že přihlašované označení není způsobilé, přihlášku ochranné známky zamítne v celém rozsahu, případně pro nevyhovující část výrobků či služeb. Po ukončení formálního průzkumu, za předpokladu, že jeho výsledkem je uznání, že byly splněny zákonné podmínky přihlášky ochranné známky, zveřejní Úřad průmyslového vlastnictví přihlášku ve svém věstníku.¹³⁷

4.2.3. Připomínky a námítky v řízení o přihlášce ochranné známky

Další neopomenutelnou částí řízení o přihlášce ochranné známky je fáze pro podání námitek a připomínek. Připomínky může podat každá osoba ve lhůtě tří měsíců od zveřejnění přihlášky, a to z důvodů zamítnutí ochrany uvedených v ust. § 4 zákona o ochranných známkách. K připomínkám přihlíží Úřad průmyslového vlastnictví při rozhodování o zápisu ochranné známky do rejstříku ochranných známek s tím, že osoba, která je podala, se nestává účastníkem řízení o přihlášce ochranné známky. Úřad průmyslového vlastnictví přihlašovatele informuje o připomínkách a výsledku jejich posouzení, ten rovněž disponuje právem se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřit. Úřad průmyslového vlastnictví dále o výsledku jejich posouzení připomínek informuje i osobu, jíž byly podány.

Námítky oproti tomu mohou být podány výhradně osobou uvedenou v ust. § 7 zákona o ochranných známkách. Dle tohoto ustanovení platí, že přihlašované označení se do rejstříku ochranných známek nezapíše, jestliže u Úřadu průmyslového vlastnictví námítky podá¹³⁸:

- a) vlastník starší ochranné známky, které je shodná s přihlašovaným označením a je chráněna pro stejné výrobky a služby;
- b) vlastník starší ochranné známky, u které z důvodu shodnosti či podobnosti existuje pravděpodobnost záměny s přihlašovaným označením;

---

¹³⁶ § 21 zákona o ochranných známkách

¹³⁷ § 22 a 23 zákona o ochranných známkách

¹³⁸ K tomuto blíže v § 7 zákona o ochranných známkách

- c) vlastník starší ochranné známky, která je shodná s přihlašovaným označením nebo mu je podobná, bez ohledu na to, zda má být přihlašované označení zapsáno pro shodné, podobné nebo nepodobné výrobky nebo služby;
- d) vlastník ochranné známky, pokud přihlášku ochranné známky podal zástupce vlastníka na své vlastní jméno bez souhlasu vlastníka a bez řádného odůvodnění takového jednání;
- e) uživatel nezapsaného označení užívaného v obchodním styku, pokud z důvodu shodnosti a podobnosti existuje pravděpodobnost záměny s přihlašovaným označením na straně veřejnosti;
- f) fyzická osoba, jejíž právo na ochranu osobnosti může být dotčeno přihlašovaným označením;
- g) osoba, jež náleží práva k autorskému dílu, které může být přihlašovaným označením dotčeno; nebo
- h) vlastník staršího práva z jiného průmyslového vlastnictví, pokud může být přihlašovaným označením dotčeno.

Námítky k přihlášce ochranné známky mohou nadepsaných důvodů podat oprávněné osoby podat ve shodné lhůtě jaká je pro podání připomínek, tedy do tří měsíců. Pokud je namítající osobou po podání námitek udělen přihlašovatelí písemný souhlas k zápisu ochranné známky do rejstříku ochranných známek, má se za to, že své námítky vzala zpět. Námítky musí být vždy namítající osobou řádně odůvodněny a doloženy důkazy, k doplnění námitek a k důkazům předloženým po nadepsané lhůtě se nepřihlíží. Formální náležitosti námitek zahrnují označení výrobků a služeb, kterých se námítky týkají a údaje o právech namítajícího, na nichž jsou námítky založeny.¹³⁹

Úřadem průmyslového vlastnictví jsou zamítnuty takové námítky, které nebyly podány v zákonné lhůtě, pro které nebyly uvedeny důvody podání námitek nebo nebyly dostatečně podloženy důkazy. K zamítnutí námitek rovněž dojde v případě, kdy Úřad průmyslového vlastnictví zjistí, že přihlašované označení nezasahuje do tvrzených práv namítajícího. Nedojde-li k zamítnutí námitek dle předchozí věty, vyrozumí o nich Úřad průmyslového vlastnictví přihlašovatele

---

¹³⁹ § 25 zákona o ochranných známkách

ochranné známky a stanoví mu lhůtu k vyjádření. V případě, že se přihlašovatel ve stanovené lhůtě k námitkám nevyjádří, rozhodne se o nich podle obsahu spisu v řízení. V případě, že Úřad průmyslového vlastnictví dospěje k závěru, že přihlašované označení zasahuje do tvrzených práv namítajícího, zamítne přihlášku ochranné známky, případně zamítne přihlášku pouze pro některé výrobky či služby. Zamítnutí přihlášky ochranné známky i námitek k přihlášce k ochranné známce se vyvěšuje ve věstníku Úřadu průmyslového vlastnictví.¹⁴⁰

4.2.4. Dodatečné úpravy přihlášky ochranné známky a její zápis do rejstříku ochranných známek

Ve správním řízení o přihlášce ochranné známky dále platí, že po jejím podání nelze provádět změny vedoucí k rozšíření seznamu zboží a služeb, pro které byla přihláška podána. Na žádost přihlašovatele však lze přihlášku změnit za účelem změny údaje o něm, případně chyb ve zjevných nesprávnostech. Žadatel je rovněž oprávněn žádost kdykoli vzít zpět, na základě čehož Úřad průmyslového vlastnictví řízení zastaví. Ačkoli přihlašovatel v rámci přihlášky nemůže rozšiřovat seznam výrobků a služeb, pro které má být přihlašované označení registrováno, může tento seznam kdykoli omezit, toto omezení ovšem nelze vzít zpět.¹⁴¹

Pokud je přihláška ochranné známky posouzena Úřadem průmyslového vlastnictví jako vyhovující, případně nebylo-li řízení o přihlášce zastaveno, nebyly-li oprávněnou osobou podány námitky nebo byly-li takové námitky pravomocně zamítnuty a řízení o nich pravomocně zastaveno, dojde k zápisu přihlašované ochranné známky do rejstříku ochranných známek. Společně se zápisem Úřad průmyslového vlastnictví vydává vlastníku ochranné známky osvědčení o zápisu a zápis oznámí ve svém věstníku. Zápis ochranné známky do rejstříku ochranných známek je účinný ke dni provedení zápisu.¹⁴²

4.3. Doba trvání ochrany práv k ochranné známce a obnova zápisu ochranné známky

Registrace ochranné známky, resp. její zápis v rejstříku ochranných známek, je platný po dobu deseti let ode dne podání přihlášky. Pokud majitel ochranné známky nepožádá o obnovení zápisu, ochranná známka zanikne. Úřad

---

¹⁴⁰ § 26 zákona o ochranných známkách

¹⁴¹ § 27 zákona o ochranných známkách

¹⁴² § 28 zákona o ochranných známkách

průmyslového vlastnictví informuje majitele ochranné známky o datu uplynutí platnosti zápisu nejpozději šesti měsíců před tímto datem. Neposkytnutí této informace však nezakládá odpovědnost státu za škodu způsobenou při výkonu státní moci a nemá rovněž vliv na zánik zápisu. Zápis ochranné známky se obnovuje na žádost jejího majitele, a to vždy na dobu dalších deseti let. Žádost o obnovu zápisu ochranné známky se podává nejdříve dvanáct měsíců před uplynutím doby platnosti, nejpozději však ke dni uplynutí doby platnosti. Žádost o obnovu zápisu individuální ochranné známky je zpoplatněna poplatkem ve výši 2.500,- Kč. Ačkoliv lhůtu pro podání žádosti o obnovu zápisu nelze prodloužit a zmeškání lhůty nelze prominout, šest měsíců po uplynutí doby platnosti běží tzv. dodatečná ochranná lhůta, ve které může vlastník ochranné známky podat žádost o obnovu zápisu dodatečně. V případě podání dodatečné žádosti o obnovu zápisu ochranné známky hradí žadatel správní poplatek ve dvojnásobné výši, tj. 5.000,- Kč. Obnovení zápisu ochranné známky nabývá účinnosti dnem, kdy uplyne doba platnosti zápisu ochranné známky. Obnova zápisu ochranné známky je zapsána Úřadem průmyslového vlastnictví do rejstříku ochranných známek a je zveřejněna v jeho věstníku.¹⁴³

4.4. Zánik práv k ochranné známce

Zákon o ochranných známkách rozlišuje tři základní typy zániku práv vlastníka k jeho ochranné známce. Jedná se o:

- a) vzdání se práv k ochranné známce;
- b) zrušení ochranné známky; a
- c) prohlášení ochranné známky za neplatnou.

Vzdání se práv k ochranné známce může její vlastník učinit prostřednictvím svého prohlášení, a to buď v rozsahu všech výrobků a služeb, pro které je známka zapsána, nebo jen některých z nich. Prohlášení o vzdání se práv k ochranné známce je účinné dnem jeho učinění a nelze učinit jeho zpětvzetí. Úřad průmyslového vlastnictví oproti přijatému prohlášení o vzdání se práv k ochranné známce učiněným jejím vlastníkem vyznačí tuto skutečnost v rejstříku ochranných známek a zveřejní jí ve svém věstníku.¹⁴⁴

---

¹⁴³ § 29 zákona o ochranných známkách

¹⁴⁴ § 30 zákona o ochranných známkách

Zrušení ochranné známky bývá uskutečňováno Úřadem průmyslového vlastnictví v tzv. řízení o návrhu na zrušení ochranné známky. Návrh dle předchozí věty je oprávněna podat třetí osoba za předpokladu, že:

- a) příslušná ochranná nebyla řádně užívána pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, nepřetržitě po dobu pěti let před podáním návrhu na zrušení a neexistují řádné důvody pro její neužívání;
- b) se ochranná známka pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, stala v důsledku činnosti nebo nečinnosti jejího majitele označením, které je v rámci běžného obchodního styku obvyklé; a/nebo
- c) ochranná známka může po dni její registrace v rejstříku ochranných známek v důsledku užívání jejím majitelem (nebo s jeho souhlasem) pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, působit na veřejnost klamavě a uvádět ji v omyl, zejména pokud jde o povahu, kvalitu nebo zeměpisný původ těchto výrobků a služeb.

Pokud k podání návrhu na zrušení ochranné známky dojde do šesti měsíců od právní moci úředního rozhodnutí, podle kterého je užívání příslušné ochranné známky nedovoleným soutěžním jednáním, bude daná ochranná známka Úřadem průmyslového vlastnictví zrušena. Návrh na zrušení ochranné známky musí být řádně odůvodněn a ve většině případů i podložený dostatečnými důkazy. Návrh na zrušení ochranné známky se dále může týkat části nebo všech výrobků a služeb, pro které je příslušná ochranná známka zapsána, přičemž tento návrh takové označení výrobků a služeb musí vždy výslovně uvádět.¹⁴⁵

Skutečnost zahájeného řízení o návrhu na zrušení ochranné známky oznámí Úřad průmyslového vlastnictví jejího vlastníka a zároveň mu stanovuje lhůtu, v níž se může k návrhu vyjádřit a uvést relevantní skutečnosti. V případě, že se majitel ochranné známky k návrhu její zrušení ve stanovené lhůtě nevyjádří, Úřad průmyslového vlastnictví přesto o návrhu rozhodne. V případě nedůvodnosti návrhu na zrušení ochranné známky dojde k jeho zamítnutí, v případě jeho důvodnosti zruší ochranou známku, případně ji zruší pouze pro některé výrobky a služby, pro které je registrována. V rozsahu, v jakém byla práva majitele ochranné

---

¹⁴⁵ § 31 zákona o ochranných známkách

známky zrušena, se zapsaná ochranná známka považuje za neúčinnou ode dne podání návrhu na zrušení.¹⁴⁶

V řízení zahájeném na návrh třetí osoby prohlásí Úřad průmyslového vlastnictví ochrannou známku za neplatnou pokud:

- a) byla zapsána přes existující důvody pro zamítnutí ochrany ve smyslu § 4 zákona o ochranných známkách;
- b) přihláška k ní byla podána v rozporu s dobrou vírou; a/nebo
- c) byl podán osobou oprávněnou k podání námitek k přihlášce k ochranné známce pro důvody, z nichž lze podat námitky viz výše v této kapitole diplomové práce.

Ochranná známka, která byla prohlášena za neplatnou, se považuje za známku, jež nebyla nikdy zapsána v rejstříku ochranných známek. Neplatnost ochranné známky lze prohlásit i po jejím zrušení, uplynutí doby platnosti, případně po tom, co došlo ke vzdání se práv k ní jejím vlastníkem. Pokud důvod neplatnosti je dán pouze pro některé výrobky a služby, pro něž byla ochranná známka zapsána, bude ochranná známka prohlášena za neplatnou jen pro tyto výrobky a služby.¹⁴⁷

Návrh na prohlášení ochranné známky za neplatnou je třeba řádně odůvodnit a doložit důkazy umožňující jeho projednání. O zahájeném řízení o návrhu na prohlášení ochranné známky za neplatnou informuje Úřad průmyslového vlastnictví jejího vlastníka. V rámci vyrozumění o zahájeném řízení je vlastníku ochranné známky rovněž stanovena lhůta, v níž se může k návrhu vyjádřit, avšak pokud tak neučiní, Úřad průmyslového vlastnictví přesto o návrhu rozhodne. Mezi formální náležitosti návrhu na prohlášení neplatnosti ochranné známky patří zejména označení výrobků a služeb, kterých se návrh týká.¹⁴⁸

Obecně Úřad průmyslového vlastnictví návrh na prohlášení ochranné známky za neplatnou zamítne v případech, kdy:

---

¹⁴⁶ § 31a zákona o ochranných známkách

¹⁴⁷ § 32 zákona o ochranných známkách

¹⁴⁸ § 32a zákona o ochranných známkách

- a) ochranná známka není vyloučena ze zápisu z důvodů, pro které se ochrana zamítá;
- b) přihláška k příslušné ochranné známce byla podána v dobré víře; nebo
- c) zápisem ochranné známky nedošlo k zásahu do starších práv třetích osob.¹⁴⁹

V případech, kdy je ochranná známka zrušena či prohlášena za neplatnou, nejsou účinky těchto skutečností dotčena:

- a) pravomocná rozhodnutí o porušení práv k ochranné známce, která byla vykonána před tím, než rozhodnutí o zrušení či neplatnosti ochranné známky nabylo právní moci; a
- b) smlouvy uzavřené před nabytím právní moci rozhodnutí o zrušení nebo prohlášení ochranné známky za neplatnou, a to v rozsahu plnění poskytnutého na jejich základě před nabytím právní moci tohoto rozhodnutí.¹⁵⁰

4.5. Některé důvody odmítnutí právní ochrany přihlašovanému označení¹⁵¹

Zákon o ochranných známkách obsahuje taxativní výčet označení, která se do rejstříku ochranných známek nezapíší, resp. absolutních důvodů pro které se odmítá poskytnutí právní ochrany příslušného označení. Jak již bylo uvedeno výše v této práci, na základě těchto důvodů lze nejen odmítnout poskytnutí právní ochrany označení, ale rovněž se dle nich podávají připomínky k přihlášce ochranné známky či jsou jedním z důvodů, pro které může být takto přihlášená ochranná známka prohlášena za neplatnou.

Účelem těchto důvodů je zabránit monopolizaci označení, která nesplňují podmínky zápisné způsobilosti nebo jejichž zápis by byl obecně v rozporu s veřejným zájmem z různých důvodů, jako je omezení hospodářské soutěže s tím, že by popisnou ochrannou známkou mohl používat pouze jeden soutěžitel na úkor ostatních. Naplnění některého z důvodů vede k zamítnutí zápisu ochranné

---

¹⁴⁹ § 32b odst. 1 zákona o ochranných známkách

¹⁵⁰ § 33 zákona o ochranných známkách

¹⁵¹ K O U K A L, P ., Č H A R V Á T, R ., H E J D O V Á, S ., Č E R N Ý, M . *Zákon o ochranných známkách: Komentář*. Wolters Kluwer. ISSN 2336-517X. Online. Dostupné z: www.aspi.cz a souběžně § 4 zákona o ochranných známkách

známky, v některých případech však může být rozlišovací způsobilost příslušného označení prokázána prostřednictvím jeho užívání.

Prvním a základním důvodem odmítnutí poskytnutí právní ochrany vyjádřenému označení je nezpůsobilost tohoto označení být ochrannou známkou ve smyslu legální definice ochranných známek uvedené v první kapitole této práce. Na základě tohoto důvodu je prozatím vyloučen zápis ochranných známek čichových či chuťových.

Druhým důvodem, pro který se do rejstříku ochranných známek nezapíše příslušné označení, je jeho absence rozlišovací způsobilosti. Ta je jednou z klíčových podmínek, které musí ochranná známka splňovat. Dle judikatury soudního dvora platí, že rozlišovací způsobilost ochranné známky umožňuje identifikaci výrobku jako pocházejícího od určitého podniku, a tudíž jej, bez možnosti záměny, lze odlišit od výrobků jiných.¹⁵²

Třetím důvodem vyloučení označení ze zápisu v registru ochranných známek je, pokud toto označení tvoří výlučně popisné označení. Mezi tyto označení patří údaje, které mohou sloužit v obchodě k určení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služeb nebo k označení jiných jejich vlastností. Účelem tohoto ustanovení je zabránit zápisu označení nebo údajů, které popisují vlastnosti výrobků nebo služeb, jež jsou předmětem přihlášky, a rovněž zajistit, aby tyto výrazy byly používány všemi, tj. aby nedošlo k jejich vyhrazení pouze pro jeden podnik.

Čtvrtým důvodem odmítnutí poskytnutí právní ochrany vyjádřenému označení je, že příslušné označení tvoří výlučně označení nebo údaje, které se staly obvyklé v běžném jazyce nebo v zavedených obchodních zvyklostech. Tento důvod odmítnutí zápisu ochranné známky je velmi podobný důvodu popisnosti viz předchozí odstavec. Příkladem aplikace daného důvodu může být např. rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví, kterým byla zamítnuta ochrana slovního označení ve znění „BAZALKA“, číslo přihlášky O-424549. Zápis tohoto označení byl požadován např. pro třídu výrobků a služeb dle mezinárodního

---

¹⁵² SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE. *JUDGEMENT OF THE COURT on 29 September 1998, In Case C-39/97, Canon Kabushiki Kaisha proti Metro-Goldwyn-Mayer Inc.* Online. Dostupné z: <https://curia.europa.eu/juris>

třídění 3 (kosmetika) či 5 (byliny). Odmítnutí zápisu tohoto slovního označení bylo odůvodněno zejména tím, že slovo *bazalka* je v běžném jazyce jednoletou rostlinou a je užíváno v poctivém obchodním styku a zvyklostech.

Pátým důvodem pro vyloučení přihlašovaného označení ze zápisu do rejstříku ochranných známek je, že toto označení je tvořeno výlučně:

- a) tvarem nebo jinou vlastností, které vyplývají z povahy samotného výrobku;
- b) tvarem výrobku, který je nezbytná pro dosažení technického výsledku; nebo
- c) tvarem, který dává výrobku podstatnou hodnotu.

Každá z výše uvedených kategorií daného důvodu pro vyloučení je samostatná a uplatňuje se nezávisle na ostatních, proto stačí, aby byla uplatněna pouze jedna z nich. Zápis přihlašovaného označení však nelze odmítnout, pokud je každá kategorie uplatněna pouze částečně. Je třeba zdůraznit, že pro naplnění tohoto důvodu musí být označeno tvořeno výhradně tvarem. Pokud označení obsahuje i jiný významný prvek, který hraje důležitou roli tohoto tvaru, důvody pro zamítnutí zápisu se neuplatní.¹⁵³ Účelem těchto důvodů pro odmítnutí zápisu je zabránit poskytnutí monopolu prostřednictvím ochranné známky na předměty, které mohou být průmyslově chráněny, typicky pak průmyslovým vzorem či patentem, pouze po omezenou dobu.

Šestým důvodem pro vyloučení přihlašovaného označení ze zápisu do rejstříku ochranných známek, je rozpor takového označení s veřejným pořádkem či dobrými mravy. Pojmy dle předchozí věty jsou relativně abstraktní a právním řádu nenalezneme jejich definice. Je tedy na Úřadu průmyslového vlastnictví, případně soudu přezkoumávajícího jeho rozhodnutí, aby určil a posoudil, zda je označení v rozporu s těmito hodnotami a zásadami. Pro určení takového rozporu žádná pravidla neexistují a každé označení je tak třeba posuzovat individuálně. Dobré mravy je možné vyložit jako způsob chování, který nepoškozují druhého a je společností obecně přijímán. V rozporu s dobrými mravy tak budou označení, která jsou nezdvořilá, hanlivá, neslušná či nevkusná. Veřejný pořádek lze vyložit

---

¹⁵³ SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE. *Rozsudek Soudního dvora ze dne 18. září 2014 ve věci C-205/13. Hauck GmbH & Co. KG proti Stokke A/S, Stokke Nederland BV, Peter Opsvik, Peter Opsvik A/S*. Online. Dostupné z: <https://curia.europa.eu/juris>

jako stav, který vylučuje nebo omezuje nebezpečné chování na veřejnosti, jež ohrožuje ostatní. Účelem důvodu pro vyloučení přihlašovaného označení ze zápisu pro rozpor s dobrými mravy či veřejný pořádkem je především zabránit tomu, aby stát garantoval výlučné právo na užívání závadného označení, které by bylo v rozporu se základními zájmy společnosti. Pro rozpor s veřejným pořádkem vyloučil Úřad průmyslového vlastnictví ze zápisu do rejstříku ochranných známek označení tvořené státním znakem Československé socialistické republiky, číslo přihlášky O-492919. Pro rozpor s dobrými mravy Úřad průmyslového vlastnictví vyloučil ze zápisu slovní označení „pos*anej život“, číslo přihlášky O-475372, toto rozhodnutí rovněž potvrdil Městský soud v Praze v řízení vedeném pod spisovou značkou 9 A 243/2011.

Sedmým důvodem, pro který se do rejstříku ochranných známek nezapiše příslušné označení, je jeho klamavost ve vztahu k veřejnosti, co se týče hlediska povahy, jakosti nebo zeměpisného původu. Účelem komentovaného ustanovení je chránit veřejnost proti zápisu takových označení, která by ji mohla uvádět v omyl z uvedených kritérií. Posouzení klamavosti je otázkou právní, nikoli skutkovou, přičemž existence skutečného klamání není vyžadována, postačuje jeho nebezpečí, které však musí být dostatečně vážné.¹⁵⁴ Za častá označení, jejichž zápis do rejstříku ochranných známek Úřad průmyslového vlastnictví z důvodu klamavé povahy zamítá, jsou taková označení evokující dojem zákonného, případně úředního zmocnění. Příkladem takového postupu je zamítnutí přihlášky slovní ochranné známky „DATOVKA“, přihláška č. O-507082, mimo jiné pro služby poskytování přístupu k datovým schránkám či tvorba počítačových aplikací a software pro přístup k datovým schránkám. Přihlašovatelem této ochranné známky nebyl provozovatelem datových schránek, přičemž zápis takové ochranné známky by mohl zapříčinit, že veřejnost by se domnívala opak, čímž by byla uvedena v omyl.

Mezi další důvody, pro které Úřad průmyslového vlastnictví neprovede zápis přihlašovaného označení do rejstříku ochranných známek, patří¹⁵⁵:

---

¹⁵⁴ SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE. *Rozsudek Soudního dvora ze dne 30. března 2006 ve věci C-259/04. Elizabeth Florenc Emanuel proti Continental Shelf 128 Ltd.* Online. Dostupné z: <https://curia.europa.eu/juris>

¹⁵⁵ Blíže § 4 písm. g, h, i, k zákona o ochranných známkách.

- a) obsahuje-li označení nebo reprodukuje ve svých podstatných prvcích starší název odrůdy rostlin;
- b) obsahuje-li označení požívající ochrany podle článku 6ter Pařížské úmluvy, např. erby, vlajky jiné symbolické znaky, zkratky nebo názvy mezinárodních mezivládních organizací, k čemuž nebyl udělen souhlas;
- c) jestliže užívání označení se přiči ustanovení vnitrostátního nebo unijního předpisu nebo mezinárodní smlouvy, a to zejména pokud se týkají ochrany tradičních výrazů pro vínu a zaručených tradičních specialit; nebo
- d) obsahuje-li znak vysoké symbolické hodnoty, zejména náboženský symbol¹⁵⁶.

5. Vymáhání ochrany práv vyplývajících z ochranné známky¹⁵⁷

Jak již bylo shrnuto výše v této diplomové práci, k porušení práv k ochranné známce dochází nejčastěji nastane v souvislosti s užitím shodného, případně podobného označení, zejména v rámci obchodních vztazích. Dalším způsobem, jak výlučné právo užívání ochranné známky může být porušeno, je i zápis takových označení do rejstříku ochranných známek, které je způsobilé porušit práva majitele vyplývající z ochranné známky, přičemž majitelé starších ochranných známek se budou proti takovému zápisu s největší pravděpodobností bránit.

Právní řád České republiky v souvislosti s obranou nabízí řadu prostředků, pomocí kterých se osoba dotčená na svých známkových právech neoprávněnému zásahu bránit. Obecně je lze rozdělit dle povahy zásahu, které práva porušil, ale také dle cíle, kterého chce dosáhnout. Dle těchto kritérií mohou prostředky obrany proti zásahu do známkových práv dále rozdělit na prostředky, jejichž cílem je zabránit zápisu označení nebo jeho reálnému užívání.

Proti zásahu do výlučných práv vlastníka vyplývajících mu z jeho ochranné známky spočívajícím v zápisu novějšího označení, se tento bude

---

¹⁵⁶ Mezi znaky vysoké symbolické hodnoty řadíme například označení posvátných a památných míst, mezi náboženské symboly pak spadají symboly všech náboženství, např. islámský půlměsíc či křesťanský kříž.

¹⁵⁷ HORÁČEK, Roman, BISKUPOVÁ, Eva, DE KORVER, Zuzana. *Práva na označení a jejich vymáhání*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, ISBN 978-80-7400-569-5.

nejčastěji bránit ve správním řízení vedeným Úřadu průmyslového vlastnictví, a to prostřednictvím námitek, případně návrhem na prohlášení neplatnosti daného označení či přímo jeho zrušení viz kapitola 3 této diplomové práce.

Naopak proti zásahu do výlučných práv vlastníka vyplývajících mu z jeho ochranné známky spočívajícím ve faktickém neoprávněném užívání jeho chráněného označení třetí osobou, se tento nejčastěji bude bránit žalobou na ukončení takového jednání, společně se souvisejícím nárokem na náhradu škody, případně vydání bezdůvodného obohacení.

Právní úprava těchto možností obrany proti zásahu do výlučných práv vlastníka mu vyplývajících z ochranné známky je obsažena nejen v zákoně o ochranných známkách, ale také zákoně o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a občanského zákoníku. Procesní úprava postupů se pak řídí obecnými pravidly dle správního či občanského soudního řádu.

5.1. Vymáhání právní ochrany na základě zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví¹⁵⁸

V kapitole 4 této diplomové práce byla popsána práva vlastníka ochranné známky, která jsou mu pro případ zneužití práv vyplývajících z registrovaného označení, poskytnuta za účelem ochrany na základě zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a ochraně obchodního tajemství. Jedná se o právo na informace, právo na opatření k nápravě a právo k náhradě škody způsobené porušením práv z průmyslového vlastnictví.

Prostřednictvím práva na informace může nejen majitel ochranné známky, ale i např. nabyvatel licence, jehož práva byla porušena neoprávněným užíváním označení třetí osobou, požadovat informace o původu a distribuční sítích výrobků nebo služeb, kterými je jeho právo porušováno.¹⁵⁹ V případě neposkytnutí informací v přiměřené lhůtě se může oprávněná osoba sdělení informací domáhat návrhem u soudu v řízení o porušení práva. V případech nepoměru k závažnosti ohrožení či porušení práva však soud žalobu zamítne. Na základě práva na informace se tak vlastník, případně nabyvatel licence k ochranné známce může

---

¹⁵⁸ Zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví

¹⁵⁹ Konkrétně lze dle práva na informace podle zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví požadovat jméno a příjmení nebo obchodní firmu či název a místo trvalého pobytu nebo sídla výrobce, zpracovatele, skladovatele, distributora, dodavatele a jiného předchozího držitele zboží nebo služby porušující právo. Dále tak údaje o vyrobeném, zpracovaném, dodaném, skladovaném, přijatém nebo objednaném množství a o ceně obdržené za dané zboží či služby.

dozvědět o osobách, které porušily nebo porušují jeho práva a vůči nimž bude moci vymáhat příslušnou náhradu.¹⁶⁰

Opatření k nápravě je pak souborem prostředků, kterých se může majitel ochranné známky může domáhat při neoprávněném zásahu do svých práv z ochranné známky. Zejména se vlastník, případně nabyvatel licence k ochranné známce může požadovat, aby se porušovatel zdržel jednání, jímž dochází k porušení nebo ohrožení práva a následky nebo porušení byly odstraněny. Za tímto účelem je osoba dle předchozí věty oprávněna domáhat se např. stažení výrobků z trhu, jejichž výrobou nebo uvedením na trh nebo skladováním došlo k ohrožení nebo porušení práva, a dále také trvalého odstranění nebo zničení výrobků, jejichž výrobou nebo uvedením na trh nebo skladováním došlo k ohrožení nebo porušení práva. Avšak jestliže porušení práva z ochranné známky by mohlo být odstraněno jinak a zničení by bylo nepřiměřené, soud jej nenařídí a na návrh porušovatele může soud místo nadepsaných prostředků dokonce nařídít zaplacení peněžního vyrovnání oprávněné osobě.¹⁶¹

Náhrady škody a vydání bezdůvodného obohacení se může domáhat vlastník ochranné známky, případně nabyvatel licence k ní, po porušovateli v důsledku ohrožení či porušení práva, a případně i přiměřeného zadostiučinění, jestliže zásahem do jeho práv byla způsobena i nemajetková újma. Jako náhradu škody, výši bezdůvodného obohacení a přiměřené zadostiučinění soud stanoví paušální částku, která bude dosahovat nejméně výše dvojnásobku licenčního poplatku obvyklého při získání licence k užívání porušeného práva. V případě, že poškozovatel nevěděl ani nemohl vědět, že svým jednáním porušuje práva, stanoví soud paušální částku pouze ve výši jednonásobku obvyklého licenčního poplatku.¹⁶²

5.2. Zajištění předmětu důkazního prostředku a ochrana proti porušení práv k ochranné známce v rámci hospodářské soutěže

V souvislosti s vymáháním ochrany k právům vyplývajícím z ochranné známky, můžeme rovněž zmínit institut tzv. zajištění předmětu důkazního prostředku ve věcech týkajících se práv z duševního vlastnictví podle § 78b a násl.

---

¹⁶⁰ § 3 zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví

¹⁶¹ § 4 zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví

¹⁶² § 5 zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví

zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. Na základě zajištění předmětu důkazního prostředku je osobě oprávněné z ochranné známky, která osvědčí porušení tohoto práva před podáním žaloby, za účelem provedení důkazu zajistit zboží, popřípadě přiměřený vzorek zboží, jehož výrobou mohlo být porušeno právo z duševního vlastnictví, za účelem provedení důkazu, zajistit zboží, případně přiměřený vzorek zboží, jehož výrobou mohlo být porušeno právo z duševního vlastnictví, dále materiál a nástroje, které byly použity k výrobě takového zboží a dokumenty toho týkající se. Soudem v této souvislosti může být navrhovateli uložena povinnost složit jistotu k zajištění případné náhrady škody nebo jiné újmy, která by vznikla zajištěním důkazního prostředku, a to v maximální výši 100 000,- Kč. Tento institut je však subsidiárním k institutu obecného zajištění důkazních prostředků a lze jej tedy využít pouze v případě, kdy zajištění důkazu nelze učinit prostřednictvím soudu, případně notářským nebo exekutorským zápisem o skutkovém ději, případně stavu věci.¹⁶³

Vzhledem k povaze ochranných známek a jejich využití zejména v rámci obchodního styku, je velmi časté porušování práv vyplývajících z ochranné známky ze strany konkurenčních osob působících v dané oblasti hospodářské soutěže. Jednání spočívající v porušení práv k ochranné známce většinou bude mít povahu nekalosoutěžní, jelikož bude způsobilé přivodit újmu a rovněž je v rozporu s dobrými mravy. Neoprávněné užívání ochranné známky bude nejčastěji odpovídat jednomu nebo více druhů nekalé soutěže dle § 2976 odst. 2) písm. a, b, c, a d občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, tedy bude klamavou reklamou, klamavým označováním zboží a služeb, vyvoláváním nebezpečí záměny a/nebo parazitováním na pověsti jiného spotřebitele. Proti nekalé soutěži se vlastník ochranné známky může domáhat prostřednictvím žaloby na zdržení se nekalé soutěže, případně na odstranění závadného stavu. V souvislosti s ochranou proti nekalé soutěži může vlastník ochranné známky rovněž požadovat přiměřené zadostiučinění, náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení.¹⁶⁴

5.3. Známkoprávní delikty a jejich trestání

---

¹⁶³ § 78, §78a a, §78b občanského soudního řádu

¹⁶⁴ § 2976 a násl. občanského zákoníku

Zákonem o ochranných známkách je rovněž dán výčet skutkových podstat, jejichž naplněním se taková osoba dopouští správního deliktu, tedy přestupku. Přestupek lze definovat jako společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.¹⁶⁵

Přestupku se dle zákona o ochranných známkách dopustí fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba, která neoprávněně užívá ochrannou známku, pro výrobky či služby, které je daná známka registrována. Neoprávněné užívání ochranné známky je opakem jejího oprávněného užívání, které lze vyjádřit např. jako užití ochranné známky se souhlasem vlastníka, nebo které se odehrává se mimo rámec obchodního styku.¹⁶⁶ Za přestupek neoprávněného užití ochranné známky lze v rámci správního trestání uložit pokutu do výše 250 000,- Kč, zákaz činnosti a u právnických a fyzických osob také zveřejnění rozhodnutí o přestupku.¹⁶⁷

Dalším deliktem, jehož skutkovou podstatu může jednání související s užíváním ochranné známky naplnit, je trestný čin dle ust. § 268 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů. Dle tohoto ustanovení se trestného činu dopustí ten, kdo uveden do oběhu výrobky nebo poskytuje služby neoprávněně označené ochrannou známkou jiného, případně známkou zaměnitelnou, a kdo takové výrobky nabízí, zprostředkuje, vyrobí, doveze, vyveze, jinak opatří nebo přechovává, anebo takovou službu nabídne nebo zprostředkuje. Za tento trestný čin bude pachatel ve trestním řízení potrestán:

- a) odnětím svobody až na dvě léta, zákazem činnosti či propadnutím věci;
- b) odnětím svobody na šest měsíců až pět let, získá-li tím značný prospěch, tj. nejméně 1 000 000,- Kč nebo se dopustí-li se trestného činu ve značeném rozsahu;

---

¹⁶⁵ § 5 zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů

¹⁶⁶ K O U K A L, P ., C H A R V Á T, R ., H E J D O V Á, S ., Č E R N Ý, M . *Zákon o ochranných známkách: Komentář*. Wolters Kluwer. ISSN 2336-517X. Online. Dostupné z: www.aspi.cz

¹⁶⁷ § 51a zákona o ochranných známkách

- c) odnětím svobody na tři léta až osm let, získá-li tím prospěch velkého rozsahu, tj. nejméně 5 000 000,- Kč nebo se dopustí-li se trestného činu ve velkém rozsahu.¹⁶⁸

---

¹⁶⁸ § 268 odst. 1 a 3 trestního zákoníku

6. Ochrana vlastníka ochranné známky na mezinárodní úrovni

6.1. Mezinárodní smlouvy v oblasti ochranných známek¹⁶⁹

Obecně se právní řád státu skládá z vnitrostátních předpisů, z mezinárodních smluv, které byly do právního řádu integrovány, a dále z pravidel, která řeší otázku vzájemné existence vnitrostátního a mezinárodního práva. Aby se mezinárodní smlouva mohla považovat za nepochybnou součást českého právního řádu¹⁷⁰, je třeba aby došlo ke splnění tří podmínek, a to:

- a) musí jí být udělen kvalifikovaný ratifikační souhlas,
- b) musí být závazná pro ČR, a
- c) musí být kvalifikovaně promulgována, tedy zveřejněna.

Česká republika se v oblasti ochranných známek připojila k řadě takových mezinárodních smluv, které je tedy povinna dodržovat a činit v souladu s ústavními předpisy opatření nezbytná k provedení dané úmluvy. V této kapitole budou přiblíženy ty nejdůležitější z nich.

6.1.1. Pařížská unijní úmluva

V celém názvu Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví, je mezinárodní úmluva uzavřená v roce 1883 v Paříži, následně byla revidována v letech 1900, 1911, 1925, 1934 a 1958. Primárně se úmluva zabývá ochranou a úpravou práv z průmyslového vlastnictví a na jejím základě došlo ke vzniku tzv. Pařížské unie na ochranu průmyslového vlastnictví, jejímiž členy je více než sto států. V České republice, resp. Československé socialistické republice vstoupila v platnost v roce 1962 a byla inkorporována vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 90/1962 Sb.¹⁷¹

Úmluva upravuje patenty, vynálezy, užité a průmyslové vzory, tovární ochranné známky či označení původu, ale zabývá se rovněž potlačováním nekalé soutěže. Úmluvou je dále upraveno postavení cizinců ve státech Pařížské unie, dle které je každý člen Pařížské unie povinen zajistit příslušníkům kteréhokoli jiného

---

¹⁶⁹ K O U K A L, P ., C H A R V Á T, R ., H E J D O V Á, S ., Č E R N Ý, M . *Zákon o ochranných známkách: Komentář*. Wolters Kluwer. ISSN 2336-517X. Online. Dostupné z: www.aspi.cz

¹⁷⁰ dle čl. 10 zák. č. 1/1993 Sb., Ústava České Republiky

¹⁷¹ ČESKO. *Vyhláška č. 90/1962 Sb., ministra zahraničních věcí o Pařížské úmluvě na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934 a v Lisabonu dne 31. října 1958*. Online. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1962-90>

smluvní státu stejnou ochranu, jakou poskytuje svým vlastním občanům. Dalším z hlavních práv stanovených v úmluvě je právo přednosti. Úmluva dále stanovuje některé přímo aplikovatelné právní normy, které se týkají např. práva vynálezce na zápis patentu na jeho jméno. Úmluva dále uložila všem smluvním státům povinnost zřídit na svém území instituci, jejímž hlavním úkolem bude se zabývat průmyslovými právy. Touto institucí v České republice je Úřad průmyslového vlastnictví.¹⁷²

6.1.2. Madridská dohoda, Protokol k Madridské dohodě¹⁷³

Madridská dohoda a Protokol k Madridské dohodě jsou dvě samostatné mezinárodní smlouvy, které upravují Mezinárodní ochrannou známka ve smyslu ust. § 2 písm. b) zákona o ochranných známkách¹⁷⁴, přičemž Česká republika je signatářem obou těchto smluv. Signatářem těchto smluv jsou z členských států Evropské unie všechny státy kromě Malty a samostatnou smluvní stranou je i Evropská unie, z čehož následně vyplývá možnost vyznačit v přihlášce ochranné známky jako teritorium, ve které má známka požívat ochrany, Evropskou unii jako celek.

Cílem obou smluv není harmonizace hmotněprávní oblasti ochranných známek, ale naopak zavedení zjednodušeného procesního postupu, jak získat prostřednictvím jedné přihlášky ochranu ve více zemích. Zápis mezinárodních ochranných známek provádí Mezinárodní úřad duševního vlastnictví (anglicky: *World Intellectual Property Office*) do rejstříku mezinárodních ochranných známek.

Podáním přihlášky k zápisu mezinárodní ochranné známky dosahuje přihlašovatel sjednocení postupu zápisu ochranné známky v rámci navržených smluvních států. Přihláška se podává pouze v jednom jazyce, platí se jeden poplatek a pro řízení o zápisu platí jedny procesní pravidla. Následně po zápisu mezinárodní ochranné známky se však tato rozpadá na národní ochranné známky

---

¹⁷² EPRAVO. *Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví*. Praha, 2001. Online. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/parizska-umluva-na-ochranu-prumysloveho-vlastnictvi-4030.html>7mail

¹⁷³ K O U K A L, P ., C H A R V Á T, R ., H E J D O V Á, S ., Č E R N Ý, M . *Zákon o ochranných známkách: Komentář*. Wolters Kluwer. ISSN 2336-517X. Online. Dostupné z: www.aspi.cz

¹⁷⁴ Na území České republiky požívají ochrany ochranné známky, které jsou s účinky pro Českou republiku zapsány v rejstříku vedeném Mezinárodním úřadem Světové organizace duševního vlastnictví na základě mezinárodní přihlášky ve smyslu Madridské dohody o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek nebo Protokolu k Madridské dohodě.

dle zemí, které byly pro zápis určeny. Následná správa takové známky, zejména pak její prodloužení či převody, se provádí pouze na mezinárodní úrovni.

6.1.3. Dohoda TRIPS

V plném názvu Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (TRIPS) (anglicky: *The Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights*), je dohoda závazná pro všechny členy Světové obchodní organizace. Dohoda TRIPS není v českém právu přímo aplikovatelná, dle judikatury Soudního dvora EU jsou však soudy členských států povinny interpretovat a aplikovat ustanovení vnitrostátních předpisů, aby byly co nejvíce naplňovány mezinárodními závazky vyplývajícími z této dohody.¹⁷⁵ Právní úprava týkající se ochranných známek je obsažena v člancích 15 až 18 Dohody TRIPS, přičemž tato je velmi podobná úpravě ochranných známek v právu Evropské unie. Důležitým aspektem vyplývajícím z Dohody TRIPS je rovněž stanovení podrobných pravidel pro vymáhání práv z ochranné známky, ať už v řízení občanskoprávním, správním či trestním.¹⁷⁶

6.1.4. Smlouva o právu známkovém¹⁷⁷

Smlouva o právu známkovém (Anglicky: *Trademark Law Treaty*) je mezinárodní smlouva uzavřená v roce 1994. Jejími smluvními stranami mohou být jednotlivé státy, ale i mezinárodní organizace. Cílem této smlouvy je harmonizovat a zefektivnit národní nebo regionální registraci ochranných známek, a ačkoliv je Evropská unie signatářem této smlouvy, dosud ze strany členských zemí nebyla ratifikována. Smlouva neobsahuje hmotněprávní ustanovení, ale upravuje postup před zápisným úřadem.

Smlouva o právu známkovém se vztahuje pouze na ochranné známky tvořené viditelnými označeními, a nevztahuje se tedy na netradiční ochranné známky. Smlouva primárně upravuje podrobnosti přihlášky ochranné známky, rozdělení přihlášky a zápisu nebo pravidla týkající se povinného zastoupení.

---

¹⁷⁵ SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE. *JUDGEMENT OF THE COURT on 16 June 1998 in Case C-53/96, Hermes International V FHT Marketing Choice BV*. Online. Dostupné z: <https://curia.europa.eu/juris/showPdf.jsf?text=&docid=43933&pageIndex=0&doclang=EN&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=8316904>

¹⁷⁶ WORLD TRADE ORGANIZATION. *Overview: The TRIPS Agreement*. Online. Dostupné z: https://www.wto.org/english/tratop_e/trips_e/intel2_e.htm

¹⁷⁷ JAKL, Ladislav. *Národní, mezinárodní a regionální systémy ochrany průmyslového vlastnictví*. 2., upr. a rozš. vyd. Praha: Metropolitan University Prague Press, 2014. ISBN 978-80-86855-52-3.

Smlouva dále upravuje změny jména nebo adresy majitele ochranné známky a změny vlastnictví ochranné známky. Smlouva rovněž stanoví, že jedna žádost údajů se může týkat více než jedné ochranné známky. Pokud jde o obnovu zápisu, Smlouva stanoví desetiletou lhůtu pro první zápisu pro dobu každého dalšího obnovení.

6.2. Známkoprávní ochrana v EU

Základem normotvorné pravomoci Evropské unie v oblasti ochrany práv vyplývajících z ochranných známek, je její výlučná pravomoc v rámci jednotného vnitřního trhu. K dosažení tohoto cíle mají Evropský parlament a Rada pravomoc sblížovat (harmonizovat) ustanovení právních předpisů členských států. Výsledkem těchto harmonizačních činností jsou směrnice Evropské unie, které jsou následně prováděny nebo transponovány do právních předpisů členských států Evropské unie. V případě ochrany práv vyplývajících z ochranných známek se jedná o směrnici 2015/2436/EU.

6.2.1. Směrnice 2015/2436/EU¹⁷⁸

Tato směrnice, plným názvem směrnice Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2015/2436 ze dne 16. prosince 2015, kterou se sblíží právní předpisy členských států a ochranných známek, stanovuje harmonizovaný rámec pro ochranu práv vyplývajících z ochranných známek. Tato směrnice přinesla reformy v oblasti ochranných známek, zejména co se týče registrace či obnovení práv k nim. Obecně tato směrnice obsahuje opatření, která posilují ochranu vlastníků ochranných známek v Evropské unii a přispívají k lepšímu prostředí pro podnikání a inovace v rámci jednotného trhu.

Klíčovými prvky této směrnice je harmonizace postupů v členských státech, posílení práv duševního vlastnictví pro vlastníka ochranných známek, zavedení nových postupů pro odvolání a nápravu neplatných nebo zneužitých známek, a zvýšení transparentnosti a efektivity systému ochranných známek v rámci Evropské unie. Tato směrnice také obsahuje ustanovení týkající se ochrany vlastníků ochranných známek proti označování ze strany konkurence podobným způsobem, zákazem použití ochranných známek v určitých situacích

---

¹⁷⁸ EVROPSKÁ UNIE. Přístup k právu Evropské unie. *Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436 ze dne 16. prosince 2015, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (přepracované znění) (Text s významem pro EHP)*. Online. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32015L2436>

anebo mechanismy pro předcházení obchodním praktikám, které by mohly známky poškodit.

6.2.2. Ochranná známka EU

Snahy o vytvoření jednotného a celoevropského systému ochranných známek se datují již šedesátých let minulého století, kdy zakládající členské státy Evropského společenství rozpoznaly potřebu vytvořit regionální ochranný mechanismus, který by překonal princip teritoriality, který byl v rozporu s ideou jednotného vnitřního trhu. Návrhy Smlouvy o Evropském známkovém právu a Smlouvy o Evropském známkovém právu byly předloženy již v roce 1962 a 1964. I přes troskotání snah o sjednání mezinárodních smluv, Evropská komise se chopila iniciativy a v roce 1976 vydala Memorandum od vytvoření ochranné známky Evropského společenství.¹⁷⁹

Další čtyři roky trvalo, než byl v souladu s tehdejšími čl. 235 SES představen návrh Nařízení o ochranné známce Společenství. S příchodem dalších států do Evropských společenství se však ukázala nutnost revize návrhu, neboť noví členi měli odlišné známkoprávní tradice. Koncem osmdesátých let však byla schválena první známková směrnice 89/104/EHS. O čtyři roky později Rada ministrů dospěla ke kompromisu ohledně jazyků, sídla a názvu nového úřadu, kterým se stal Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM, z anglického: *Office for Harmonization in the Internal Market*) se sídlem ve Španělském městě Alicante. Návrh nařízení o ochranné známce byl schválen koncem roku 1993, následovalo jeho vyhlášení v Úředním věstníku pod číslem 40/94, přičemž institut Ochranné známky Společenství začal fungovat od 1. dubna 1994. Následně bylo Nařízení 40/94 nahrazeno nařízením 207/2009, které však mělo kodifikační charakter a nevyvozovalo žádné zásadní změny oproti předchozí úpravě.¹⁸⁰

Účelem Ochranné známky Společenství nebylo nahradit národní systémy ochrany, ale měla fungovat vedle nich. Ochranná známka Společenství odstranila mezinárodní prvky při přihlašování, umožňující získat jednotnou ochranu na území celé Evropské unie. Prostřednictvím jedné přihlášky je získána jednotná známkoprávní ochrana. Existuje jedno řízení o zápisu, zrušení, neplatnosti či

---

¹⁷⁹ KOPECKÁ, S. *Ochranná známka Společenství*. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví, 2002. ISBN: 80-7282-024-9

¹⁸⁰ Tamtéž

převodu. Doba platnosti zápisu je 10 let s možností prodloužení dalších deset let.¹⁸¹

Příhlášku Ochranné známky Společenství bylo možné podat u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu, u vnitrostátního úřadu pro průmyslové vlastnictví či u Úřadu pro ochranné známky Beneluxu, v jakémkoli úředním jazyce Evropské unie. Pro samotné řízení se používal jeden z pěti úředních jazyků.¹⁸²

Nařízení 207/2009 bylo novelizováno nařízením 2015/2424, které představovalo důležitý krok v evropské známkové legislativě. Tato změna byla součástí širšího souboru známého jako tzv. známkoprávní reforma Evropské unie, přičemž jedním z jejích hlavních cílů bylo aktualizovat terminologii a institucionální strukturu. Nově byly také kodifikovány pojmy a úpravy týkající se ochranných známek Společenství, které byly již nyní označovány jako tzv. Ochranné známky Evropské unie.¹⁸³

V rámci reformy došlo i k přejmenování Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu na Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) a úpravu názvu funkce jeho prezidenta na výkonného ředitele. Pro podporu smírného řešení sporů vznikla dále možnost mediace, poskytovaná EUIPO, a posílila se spolupráce mezi tímto úřadem a národními zápisnými úřady. Nové nařízení také upravilo proces přihlašování ochranných známek Evropské unie. Tím, že stanovuje jasnější a přesnější požadavky na označení výrobků a služeb, se přispělo i k větší soudržnosti v evidenci ochranných známek. Procesní a poplatkové změny obsažené v novém nařízení pak přinesly jasnější pravidla pro řízení před Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví a stanovily se nové poplatkové sazby.¹⁸⁴

Dnes je zákonodárský rámec pro ochranné známky Evropské unie obsažen v nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochranné známce Evropské unie (Evropské nařízení o ochranné známce) č. 2017/1001 ze dne 14. června 2017. Dle něj je Ochranná známka Evropské unie právní nástroj, který umožňuje ochranu

---

¹⁸¹ Tamtéž

¹⁸² Tamtéž

¹⁸³ KOPECKÁ, S. *Nová legislativa v oblasti ochranných známek*. Průmyslové vlastnictví č. 1/2016. ISSN 0862–8726

¹⁸⁴ Tamtéž

určitého označení v rámci všech členských zemí Evropské unie prostřednictvím jednoho registračního procesu.¹⁸⁵

Ochranná známka Evropské unie poskytuje jednotné registrační řízení prostřednictvím Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví. Obdobně jako národní ochranná známka může tak Evropská zahrnovat různé typy znaků a poskytuje jejímu vlastníku exkluzivní právo jej užívat pro výrobky a služby po dobu 10 let s možností obnovy. Dále Ochranná známka Evropské unie obdobně umožňuje se jejím vlastníkům bránit proti jejich neoprávněnému užívání ze stran třetích osob. Registrované Ochranné známky Evropské unie jsou zapsány v Evropském registru ochranných známek, který je veřejně přístupný.¹⁸⁶

---

¹⁸⁵ ZDVIHALOVÁ, Martina. *Práva na označení v kontextu s evropskou úpravou*. Praha: Wolters Kluwer, 2018. ISBN 978-80-7598-139-4.

¹⁸⁶ tamtéž

7. Konflikt vlastníka ochranné známky, nositele obchodní firmy a vlastníka internetové domény

V poslední kapitole této diplomové práce se bude její autor zabývat v praxi častými případy konfliktů práv vyplývajících ze zapsané ochranné známky a práv vyplývajících z registrovaného názvu tvořícího obchodní firmu či zaregistrovaného doménového jména k internetové stránce.

7.1. Konflikt práv vlastníka k ochranné známce a nositele obchodní firmy^{187 188}

V případě konfliktu práva k ochranné známce a práva k obchodní firmě se jedná o kolizi dvou druhů průmyslových práv absolutní povahy. V souvislosti s konfliktem této povahy bude stěžejní otázka, zdali se vlastník ochranné známky může dopustit jejím užíváním nekalé soutěže, když mu tato povinnost vyplývá ze zákona o ochranných známkách a v případech jejího neužívání dokonce Úřad průmyslového vlastnictví může danou ochrannou známku zrušit. Další rovinnou tohoto konfliktu bude povinnost užívat v hospodářském styku svou obchodní firmu, která sice není výslovně uvedena v zákoně, ale z výkladu ustanovení občanského zákoníku lze uzavřít, že podnikatel zapsaný v obchodním rejstříku má i nadále povinnost právně jednat pod svou obchodní firmou.

Konfliktem této povahy se zabýval Nejvyšší soud České republiky v rozsudku ze dne 8. března 2017, vydaného v řízení vedeném pod spisovou značkou 31 Cdo 3375/2015. V rámci sporu v tomto řízení se žalobkyně domáhala, aby soud určil povinnost žalované – vlastníku ochranné známky, která se v podstatných znacích shodovala s obchodní firmou žalobkyně, přičemž z předmětné ochranné známky rovněž vycházel i název tvořící obchodní firmu žalované, upravit obchodní svou firmu a zdržet se užívání té části stávající obchodní firmy, která se shodovala s obchodní firmou žalobkyně. Nutno dodat, že žalobkyně byla pod předmětnou obchodní firmou zapsána v obchodním rejstříku v roce 2000 a žalovaná, přes svůj vznik v roce 2002, užívala obchodní firmu, která vyplývala ze zapsané ochranné známky, až od roku 2013. Žalobkyně se dále

---

¹⁸⁷ Nejvyšší soud ČR. Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2016, sp. zn. 23 Cdo 5007/2015. Online. Dostupné z: <https://app.beck-online.cz>

¹⁸⁸ JAKOUBEK, Michal. *Sjednocení judikatury Nejvyššího soudu ČR - konflikt práva na ochranu proti nekalosoutěžnímu jednání a práva na užívání ochranné známky*. 2017. Online. Dostupné z: <https://www.pravniprostor.cz/clanky/obcanske-pravo/ht-sjednoceni-judikatury-nejvyssiho-soudu-cr-konflikt-prava-na-ochranu-proti-nekalosouteznimu-jednani-a-prava-na-uzivani-ochranne-znamky>

svého nároku domáhala prostřednictvím titulu z ochrany práv k obchodní firmě, ale také z titulu ochrany před nekalou soutěží, jelikož byla toho dojmu, že podobnost obchodních firem může v zákaznících budit dojem, že jde o „pokračovatelku“ žalobkyně a že téměř totožný název může ve veřejnosti vyvolat možnost záměny.

Soudy v prvním i druhém stupni bylo žalobě v části, ve které se žalobkyně domáhala uložení povinnosti zdržet se užívání obchodní firmy žalovanou, i přes zapsanou ochrannou známku, vyhověno. Nejvyšší soud však shledal jako přípustné dovolání žalované proti usnesení odvolacího soudu, zejména pro řešení otázky, zda je možné z titulu existujícího práva k obchodní firmě uložit třetí osobě, aby se zdržela užívání své registrované ochranné známky a zda je možné, aby taková povinnost byla uložena rozhodnutím soudu, bez předchozího zrušení ochranné známky v řízení před Úřadem průmyslového vlastnictví.

Do té doby byla judikatura Nejvyššího soudu v těchto otázkách poměrně sporná, jelikož ve svém rozhodnutí z 10. ledna 2011 dovodil, že užívání ochranné známky nemůže ani v případě nekalosoutěžního užívání zakázat, dokud nebude zrušena v řízení před Úřadem průmyslového vlastnictví, nicméně v dalším svém rozhodnutím ze dne 27. ledna 2011 přiznal, že v případech, kdy dojde ze strany vlastníka ochranné známky k nekalosoutěžnímu jednání v souvislosti s ní, lze vlastníku obecně uložit zákaz tuto ochrannou známku užívat.

Nejvyšší soud se tak nově zabýval vzájemnými vztahy mezi právem k obchodní firmě a právem plynoucím z ochranné známky s tím, že dovodil, že obě práva jsou rovnocenná, ob stojí vedle sebe a tedy je nutné jejich konflikt řešit z pohledu obou práv stejně a nelze upřednostnit ani jedno z těchto práv, a to i s ohledem na právní úpravu vyplývající ze zákona o ochranných známkách¹⁸⁹, dle které vlastník ochranné známky není oprávněn zakázat třetím osobám užívat v obchodním styku jejich obchodní firmu, pokud je její užívání v souladu s obchodními zvyklostmi, dobrými mravy a pravidly hospodářské soutěže.

Nejvyšší soud tak uzavřel, že užívá-li vlastník svoji ochrannou známku tak, že naplní definiční znaky nekalé soutěže, pak je třeba proti takovému užívání chránit toho, kdo je takovým jednáním zasažen, a to i uložení povinnosti zdržet se užívání zapsané ochranné známky. Naproti tomu právo k obchodní firmě samo

---

¹⁸⁹ ust. § 10 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách

o sobě, za předpokladu, že nedochází ze strany vlastníka ochranné známky k nekalosoutěžnímu jednání, nemůže být důvodem pro odeprání práv vyplývajících z ochranné známky.

7.2. Konflikt práv vlastníka k ochranné známce s internetovou doménou^{190 191}

Kolize mezi právy vlastníka k ochranné známce s právy k internetové doméně je výrazně odlišného charakteru, než je ten předchozí v první podkapitole této kapitoly, a to zejména z důvodu, že doménová jména nepodléhají zvláštní právní úpravě, pouze se jejich registrace řídí pravidly registrace jmen domén v ccTLD .cz, dostupných z internetového portálu nic.cz. Tuto webovou stránku provozuje zájmové sdružení právnických osob CZ.NIC, z. s. p. o., které rovněž vede registr doménových jmen s doménou první úrovně, tzv. národní domény České republiky (.cz). V tomto registru je možné pouze zkontrolovat za účelem vyvarování se konfliktu s právem třetí osoby, zdali dané doménové jméno nemá již někdo zaregistrované.

V řešení konfliktu doménového jména a ochranné známky tak bude stěžejní, zdali k registraci doménového jména došlo až po zápisu ochranné známky do rejstříku ochranných známek či naopak. V případě, kdy by k registraci doménového jména shodného s označením, které je zapsáno v rejstříku ochranných známek, mohl by se vlastník této ochranné známky domáhat ukončení užívání doménového jména ve standardním režimu ochrany dle zákona o ochranných známkách.

V případech, kdy k zápisu označení do databáze ochranných známek naopak dojde až po registraci doménového jména, nemá vlastník ochranné známky právo dožadovat se ukončení užívání takového doménového jména a naopak jeho musí strpět.

Případně vzniklý konflikt zaregistrovaného doménového jména s dříve zapsanou ochrannou známkou může její vlastník řešit buďto v rámci běžném sporném soudního řízení, případně pak prostřednictvím tzv. alternativním řešením sporu. Alternativní řešení sporu je mimosoudním způsobem řešení konfliktu

---

¹⁹⁰ VÁŠOVÁ, Kateřina. *Ochranné známky a doménová jména aneb jak se vyhnout sporu*. 2019. Online. Dostupné z: <https://www.pravniprostor.cz/clanky/obcanske-pravo/ochranne-znamky-a-domenova-jmena-aneb-jak-se-vyhnut-sporu#note-5>

¹⁹¹ CZ.NIC. SPRÁVCE DOMÉNY CZ. *Pravidla registrace jmen domén v ccTLD .cz*. 2018. Online. Dostupné z: <https://www.nic.cz>

v souladu s pravidly vydanými sdružením CZ.NIC, nejedná se však o rozhodčí řízení ve smyslu příslušných právních předpisů upravujících rozhodčí řízení, nýbrž konflikt v takovém případě řeší tzv. expert. Pro úspěch v takovém řízení je nutné prokázat, že doménové jméno je shodné nebo zaměnitelné s označením chráněným ochrannou známkou. V rámci tohoto řízení existují pouze dvě možnosti nápravy, které navrhovatel může požadovat, a to buď zrušení registrace doménového jména, nebo jeho převod na navrhovatele. Řízení je vedeno online, návrh na jeho zahájení je zpoplatněn a není v něm možná náhrada nákladů, a to ani v případě úspěchu ve věci. Dle sdružení je však i přes to tato alternativa jak z časového, tak finančního hlediska, účelnější a efektivnější oproti standardnímu soudnímu řízení.

8. Závěr

Tato diplomová práce se zabývala tématem právní ochrany vyplývající vlastníkovu z jeho registrovaného označení zapsaného v rejstříku ochranných známek vedeném Úřadem průmyslového vlastnictví. Cílem této diplomové práce bylo shrnout klíčových poznatků a provést komplexní analýzu v souvislosti s tímto tématem.

Práce obsahuje šest klíčových kapitol, kdy v první dvě jsou zejména zaměřeny na komplexní rozbor institutu ochranné známky jako celku. V několika podkapitolách bylo přiblíženo kompletní fungování národní ochranné známky dle českého právního řádu, včetně její legální definice, srovnání s jinými instituty průmyslového vlastnictví, či jejich funkcí a druhů. Dále v krátkosti čtenáři autor práce shrnul i základní historii známkopravní úpravy na území v českých zemích, včetně právní úpravy aktuální a jednotlivých možností dispozice s právy k ochranné známce jejím vlastníkem.

Nejpodstatnější částí této diplomové práce, která se zabývá jejím meritem, je kapitola č. 3, která byla zaměřena na ochranu vyplývající z práv k ochranné známce v rámci obchodního styku v hospodářské soutěži. V této kapitole došlo ke shrnutí klíčových poznatků k ochraně vyplývající ze zapsané ochranné známky obecně, dále ke způsobu jejího vzniku, době jejího trvání včetně obnovy zápisu, a jejího zániku. Autor práce se v této části věnoval i některým důvodům, pro které dle zákona o ochranných známkách je ze strany Úřadu průmyslového vlastnictví odmítáno poskytnutí právní ochrany přihlašovanému označení. Na tuto kapitolu následně bylo navázáno v kapitole 4. této diplomové práce, která se zabývala v souvislosti ochranou práv k ochranné známce způsobem jejího vymáhání ze strany oprávněné osoby, včetně shrnutí druhů známkopravních deliktů.

Závěrem této diplomové práce byl čtenáři představen mezinárodní prvek ochrany práv k mezinárodním druhům ochranných známek vyplývajících z mezinárodních smluv, včetně rozboru právní úpravy ochranných známek Evropské unie a dalších, které jsou pro Českou republiku závazné. Poslední kapitolou byly autorem uvedeny příklady typických konfliktů ochranné známky, k nimž v rámci obchodního styku běžně dochází, včetně způsobu jejich řešení.

Při vypracování této diplomové práce autor čerpal z řady aktuálních i historických vnitrostátních či mezinárodních právních předpisů, dále z odborné

literatury, odborných článků a studií provedených v oblasti ochranných známek. Zdroje této diplomové práce jsou jednak uvedeny v poznámkách pod čarou u příslušných odstavců, které z těchto zdrojů vychází a dále v celkovém seznamu zdrojů uvedeném ke konci této práce.

Autor má za to, že zpracováním této diplomové práce se mu podařilo naplnit cíle stanovené v úvodu této diplomové práce.

Resume

This thesis focused on the topic of legal protection of the owner of a trademark registered in the Register of Trademarks maintained by the Industrial Property Office. The main objective of this master thesis was to summarize the key findings and conduct a comprehensive analysis relation to this topic.

The thesis is divided in six key chapters, with the to first two chapters in particular focusing on a comprehensive analysis of the trademark institute as whole. In several subchapters, the complete functioning of the national trademark under the Czech legal system, including its legal definition, comparison with other industrial property institutes, or its functions and types, was presented. Furthermore, the author of this master thesis briefly summarized the basic history of trademark law in the Czech lands, including the current legal regulation and individual possibilities of disposal of trademark rights by the owner.

The most significant part of this thesis, which addresses its merits, is Chapter 3, which focused on the protection arising from trademark rights in the context of commercial dealings in the economic competition. This chapter summarised the key insights into the protection arising from a registered trademark in general, as well as the manner of its creation, its duration, including renewal of registration, and its extinction. The author of this thesis also focused in this chapter on some of the reasons for which, according to the Trademark Act, the Industrial Property Office refuses to grand legal protection to an applied-for mark. This chapter was subsequently followed up in Chapter 4 of this thesis, which dealt with the manner of enforcement of trademark rights by the entitled person in the context of trademark protection, including a summary of the types of trademark legal offences.

At the conclusion of this master thesis, the reader was introduced to the international element of protection of rights to international types of trademarks arising from international treaties, including an analysis of the legal regulation of trademarks of the European Union and others that are binding for the Czech Republic. In the last chapter, the author gave examples of typical trademark conflicts that commonly occur in business relations, including how to resolve them.

In the elaboration of this thesis, the author has drawn on a number of current and historical, national and international legal regulations, as well as on specialized legal literature, specialized articles and studies conducted in the field of trademarks. The sources of this thesis are listed both in the footnotes to the relevant paragraphs that draw on these sources and in the overall list of sources provided towards the end of this thesis.

The author considers that, in the preparation of this thesis, he has succeeded in meeting the main objectives set out in the introduction to this thesis.

Zdroje

Seznam použité literatury:

HORÁČEK, Roman, Karel ČADA a Petr HAJN. *Práva k průmyslovému vlastnictví*. 3., doplněné a přepracované vydání. V Praze: C.H. Beck, 2017. Academia iuris (C.H. Beck). ISBN 978-80-7400-655-5

JAKL, Ladislav. *Úvod do systému právní ochrany průmyslového vlastnictví*. V Praze: Vysoká škola veřejné správy a mezinárodních vztahů, 2006. ISBN 8086855104.

KOUKAL, P., CHARVÁT, R., HEJDOVÁ, S., ČERNÝ, M. *Zákon o ochranných známkách: Komentář*. Wolters Kluwer. ISSN 2336-517X. Online. Dostupné z: www.aspi.cz

SLOVÁKOVÁ, Zuzana. *Průmyslové vlastnictví (studijní texty)*. 2., doplněné a rozšířené vydání. Praha: LexisNexis CZ, 2006, ISBN: 80-86920-08-9

JEHORAM, C., NISPEN, C., HUYDECOPER, T. *European trademark law: community trademark law and harmonized national trademark law*. Austin: Wolters Kluwer, 2010. ISBN: 9041131574

BENEŠ, Marek, Karel ČADA, Zuzana de KORVER, Ladislav JAKL a Peter VOJČÍK. *Práva k duševnímu vlastnictví a jejich uplatňování*. Praha: Metropolitan University Prague Press, 2016. ISBN 978-80-87956-29-8

JAKL, Ladislav. *Evropský systém ochrany průmyslového vlastnictví a jeho vliv na vývoj v České republice*. 2. dopl. a přeprac. vyd. Úřad průmyslového vlastnictví. Praha, 2003. ISBN: 80-7282-033-8

HUBENÝ, David. *100 let Patentového úřadu v Praze*. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví, 2019. ISBN 978-80-7282-134-1

HORÁČEK, Roman, BISKUPOVÁ, Eva, DE KORVER, Zuzana. *Práva na označení a jejich vymáhání*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, ISBN 978-80-7400-569-5.

JAKL, Ladislav. *Národní, mezinárodní a regionální systémy ochrany průmyslového vlastnictví*. 2., upr. a rozš. vyd. Praha: Metropolitan University Prague Press, 2014. ISBN 978-80-86855-52-3.

KOPECKÁ, S. *Ochranná známka Společenství*. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví, 2002. ISBN: 80-7282-024-9

KOPECKÁ, S. *Nová legislativa v oblasti ochranných známek*. Průmyslové vlastnictví č. 1/2016. ISSN 0862–8726

ZDVIHALOVÁ, Martina. *Práva na označení v kontextu s evropskou úpravou*. Praha: Wolters Kluwer, 2018. ISBN 978-80-7598-139-4.

Seznam použitých právních předpisů a mezinárodních dohod:

Zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 286/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a ochranně obchodního tajemství, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve věci pozdějších předpisů.

Zákon č. 1/1993 Sb., Ústava ČR

Vyhláška č. 90/1962 Sb., ministra zahraničních věcí o Pařížské úmluvě na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934 a v Lisabonu dne 31. října 1958.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách (kodifikované znění) (Text s významem pro EHP).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436 ze dne 16. prosince 2015, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách (přepřacované znění) (Text s významem pro EHP).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin.

Niceská úmluva o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, revidovaná ve Stockholmu dne 14. července 1967 a v Ženevě dne 13. května 1977, uveřejněná pod č. 118/1979 Sb., ve znění vyhlášky č. 77/1985 Sb.

Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, revidovaná v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Lisabonu dne 31. října 1958 a ve Stockholmu dne 14. července 1967, uveřejněná pod č. 64/1975 Sb., ve znění vyhlášky č. 81/1985 Sb.

Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (TRIPS)

Seznam použité judikatury:

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE. STANOVISKO GENERÁLNÍ ADVOKÁTKY ELEANOR SHARPSTON přednesené dne 18. ledna 2007 ve věci C-17/06 Céline Sàrl proti Céline SA.

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE. Rozsudek Soudního dvora ze dne 11. září 2007 ve věci C-17/06, Céline SARL proti Céline SA.

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE. Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. listopadu 2002 ve věci C 206/01 Arsenal Football Club plc proti Matthewovi Reedovi.

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE. Rozsudek Soudního dvora ze dne 18. června 2009 ve věci C-487/07 L'Oréal SA, Lancôme parfums et beauté & Cie SNC a Laboratoire Garnier & Cie proti Bellure NV, Malaika Investments Ltd a Starion International Ltd.

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE. JUDGEMENT OF THE COURT on 29 September 1998, In Case C-39/97, Canon Kabushiki Kaisha proti Metro-Goldwyn-Mayer Inc.

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE. Rozsudek Soudního dvora ze dne 18. září 2014 ve věci C-205/13. Hauck GmbH & Co. KG proti Stokke A/S, Stokke Nederland BV, Peter Opsvik, Peter Opsvik A/S.

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE. Rozsudek Soudního dvora ze dne 30. března 2006 ve věci C-259/04. Elizabeth Florenc Emanuel proti Continental Shelf 128 Ltd.

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE. JUDGEMENT OF THE COURT on 16 June 1998 in Case C-53/96, Hermes International V FHT Marketing Choice BV.

Nejvyšší soud ČR. Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2016, sp. zn. 23 Cdo 5007/2015.

Seznam dalších použitých zdrojů:

Důvodová zpráva k zákonu č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), č. 441/2003 Dz.

Databáze ochranných známek vedená Úřadem průmyslového vlastnictví

RÁMEŠ, I., TRZANSKA, K., Tradice tradičních a netradičních ochranných známek a jak na ně. Praha, 2022. HAVEL & PARTNERS. Online. Dostupné z: <https://www.havelpartners.blog/tradice-tradicnich-a-netradicnich-ochrannych-znamek-a-jak-na-ne>

ŠEBESTA, Kamil. Ochranné známky a jejich historický vývoj. Praha, 2011. Online. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/ochranne-znamky-a-jejich-historicky-vyvoj-72318.html>

POSLANECKÁ SNĚMOVNA PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY. Důvodová zpráva k novele o ochranných známkách. Praha, 2017-2021. Digitální repozitář. Online. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=8&CT=168&CT1=0>

POSLANECKÁ SNĚMOVNA PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY. Důvodová zpráva k novele o ochranných známkách. Praha, 2017-2021. Digitální repozitář. Online. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=8&CT=168&CT1=0>

FRANTIŠOVÁ, Petra. Novela zákona o ochranných známkách. Praha, 2019. Online. Dostupné z: <https://www.pravniprostor.cz/clanky/rekodifikace/novela-zakona-o-ochrannych-znamkach>

EPRAVO. Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví. Praha, 2001. Online. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/parizska-umluva-na-ochranu-prumysloveho-vlastnictvi-4030.html#mail>

JAKOUBEK, Michal. Sjednocení judikatury Nejvyššího soudu ČR - konflikt práva na ochranu proti nekalosoutěžnímu jednání a práva na užívání ochranné známky. 2017. Online. Dostupné z: <https://www.pravniprostor.cz/clanky/obcanske-pravo/ht-sjednoceni-judikatury-nejvyssiho-soudu-cr-konflikt-prava-na-ochranu-proti-nekalosouteznimu-jednani-a-prava-na-uzivani-ochranne-znamky>

VÁŠOVÁ, Kateřina. Ochranné známky a doménová jména aneb jak se vyhnout sporu. 2019. Online. Dostupné z: <https://www.pravniprostor.cz/clanky/obcanske-pravo/ochranne-znamky-a-domenova-jmena-aneb-jak-se-vyhnut-sporu#note-5>

CZ.NIC. SPRÁVCE DOMÉNY CZ. Pravidla registrace jmen domén v ccTLD .cz. 2018. Online. Dostupné z: <https://www.nic.cz>